

Päiväys
9.8.2022

Diaarinumero
20202/2020
20215/2020

JULKINEN KUULUTUS

Vaasan hallinto-oikeuden päätös ympäristönsuojelulain mukaisessa valitusasiassa

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

9.8.2022

Päätöksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä julkaisemisajankohdasta.

Päätöksen tiedoksisaantipäivä on **16.8.2022 (7 pv)**.

Asia

Vaasan hallinto-oikeuden päätös 9.8.2022 nro 839/2022, valitus ympäristölupa-asiassa / jätekeskuksen toiminnan muuttaminen ja ympäristöluvan tarkistaminen sekä toiminnan aloittamislupa, Salo

Kuulutuksen ja päätösasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja päätösasiakirja pidetään nähtävillä **9.8. – 15.9.2022**

Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla osoitteessa:

<https://oikeus.fi/hallinto-oikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Muutoksenhakuohjeet

Ohjeet valituksen tekemiseen löytyvät kuulutetun päätöksen muutoksenhakua koskevasta osasta sekä siihen liitetystä valitusosoituksesta. Valitusaika päättyy **15.9.2022**.

09.08.2022

Dnrot 20202/03.04.04.04.19/2020
20215/03.04.04.04.19/2020

Asia Valitukset ympäristölupa-asiassa

Muutoksenhakijat

1. [REDACTED]
2. Lounais-Suomen Jätehuolto Oy

Luvan hakija Lounais-Suomen Jätehuolto Oy

Päätös, josta valitetaan

Etelä-Suomen aluehallintovirasto 6.10.2020 nro 353/2020

Aluehallintovirasto on myöntänyt Lounais-Suomen Jätehuolto Oy:lle ympäristöluvan Salon kaupungissa sijaitsevan Korvenmäen jätekeskuksen toiminnan olennaiselle muutokselle. Lupa koskee jätekeskuksen olemassa olevaa toimintaa, jätteenkäsittelyalueen laajennusta kiinteistöjen 734-423-2-2 ja 734-401-1-76 alueella, muutoksia käsiteltävissä jätteissä ja niiden määrissä sekä uusien jätteenkäsittelytoimintojen käyttöönottamista.

Aluehallintovirasto on tarkistanut lisäksi jätekeskuksen ympäristöluvan lupamääräykset vastaamaan toimialan parhaan käyttökelpoisen tekniikan (BAT) vaatimuksia.

Aluehallintovirasto on hylännyt yhtiön hakemuksen sako- ja umpikaivolietteiden vastaanoton ja esikäsittelyn osalta.

Toimintaa on harjoitettava hakemuksessa esitetyllä tavalla päätökseen liitettyjen lupamääräysten 1–87 mukaisesti.

Lupamääräykset siltä osin kuin valituksissa on kyse

1. Jätekeskuksen toimintaa saa harjoittaa maanantaista perjantaihin kello 6.00–22.00 ja lauantaisin kello 9.00–15.00. Toimintaa ei saa harjoittaa sunnuntaisin,

arkipyhinä, juhannusaattona tai jouluaattona. Erityisen meluavaa jätteenkäsittelytoimintaa, kuten betonin, tiilen tai romurenkaiden murskausta sekä puujätteen murskausta tai haketusta tai muuta edellä mainittuihin rinnastettavaa toimintaa saa harjoittaa maanantaista perjantaihin kello 7.00–18.00 ja lauantaisin kello 9.00–15.00 pyhäpäiviä, juhannusaattoja ja jouluaattoja lukuun ottamatta, jolloin toimintaa ei saa harjoittaa.

4. Jätekeskuksen toiminnan melutaso ei saa melulle altistuvien kohteiden piha-alueilla ylittää melun A-painotettua ekvivalenttimelutasoa 55 dB päivällä (kello 7–22). Mikäli melutaso ylittyy, tulee luvanhaltijan ryhtyä yksin tai yhteistyössä alueen muiden melua aiheuttavien toimijoiden kanssa toimenpiteisiin melupäästöjen selvittämiseksi ja meluhaitan vähentämiseksi.

17. Mikäli kaatopaikka-aluetta käytetään jätteiden tai materiaalien varastointiin tai käsittelyyn ennen sen käyttöönottoa loppusijoitusalueena, tulee alueelle rakentaa kulutusta kestävä liikennöintikerros. Mineraalisen tiivistysrakenteen jäätyminen on estettävä sekä rakentamisen aikana että käytön yhteydessä rakenteellisin suojaustoimenpitein tai kerroksen materiaalin on oltava routimatonta. Mineraaliseen tiivistyskerrokseen käytettävän materiaalin routivuus ja vedenläpäisevyys on tutkittava ennen rakentamisen aloittamista. Rakenteeseen käytettävän materiaalin tasalaatuisuus on tarkistettava rakentamisen aikana. Mineraalinen tiivistyskerros on rakennettava huolellisesti erikseen tiivistettävänä kerroksina.

22. Pintarakenteissa käytettävän bentoniittimaton on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- bentoniitin tulee olla luonnon natriumbentoniittia
- bentoniitin laatu on varmistettava
- bentoniitin minimimäärän on oltava 4 000 g/m² 0 %:n kosteudessa
- yläpuolisen kuitukankaan tulisi olla neulasidottu ja painoltaan vähintään 200 g/m²
- alapuolisen tukikankaan tulisi olla yhdistelmä kudotusta (vähintään 100 g/m²) ja neulasidotusta (vähintään 100 g/m²) kankaasta
- bentoniittimaton vetolujuuden tulee olla vähintään 7 kN/m
- bentoniittimaton repimislujuuden tulee olla Peel -testillä (ISO 10319 tai vastaava) mitattuna $\geq 60 \text{ N}/10 \text{ cm}$
- bentoniittimaton murtovenymän tulee olla vähintään 25 %
- bentoniittimaton vedenläpäisevyyden tulee olla $\leq 5,0 \times 10^{-11} \text{ m/s}$ tai $\leq 5,0 \times 10^{-9} \text{ m}^3/\text{m}^2/\text{s}$.

Kaatopaikkojen pintaeristerakenteen kuivatuskerros voidaan vaihtoehtoisesti toteuttaa salaojamatolla. Kuivatuskerrokseen asennettavan salaojamaton on oltava tarkoitettu käytettäväksi kaatopaikan pintakerroksen

kuivatusrakenteena. Kuivatusrakenteen toteutuksessa on varmistettava, että asennusalusta on tasainen, rakenne ja kerroksen kaltevuus on riittävä poistamaan veden tehokkaasti luiskan alaosaan, kerroksesta purkautuva vesi ei vaurioita kaatopaikan luiskan reunarakenteita ja että salaojamaton tai muun kuivatusrakenteen vedenjohtavuus säilyy tehokkaana pitkäaikaisesti. Veden poistuminen luiskasta on varmistettava käyttämällä salaojaputkitusta, rakentamalla luiskan alaosa mineraalisesta materiaalista tai muulla soveltuvalla menetelmällä.

23. Lopulliset pintarakennekerrokset on toteutettava heti, kun on varmistuttu, että jätetäyttö on painunut riittävästi, kuitenkin viimeistään kolmen vuoden kuluttua täytön päättymisestä.

Pintarakenteiden rakentamisen yhteydessä tulee suljettavalle kaatopaikanosalle sijoittaa painumalevyjä ja sisäisen veden pinnan korkeuden havaintoputkia vähintään 1 kpl/ha.

Luvanhaltijan tulee esittää loppusijoitusalueiden pintaeristerakenteiden rakentamisesta yksityiskohtaiset suunnitelmat Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle viimeistään kolme kuukautta ennen rakentamisen aloittamista. Ohennettuja/vaihtoehtoisia pintaeristerakenteita koskevien suunnitelmien tulee sisältää tiedot suljettavan alueen painumisesta sekä mitoituslaskelmat ja asiantuntija-arviot rakenteen pitkäaikaistoimivuudesta.

- - -

26. Loppusijoitusalueiden pohjarakenteen tiivistyskerroksen ja pintarakenteen tiivistyskerroksen välillä tarpeellisessa rakentamisessa (esim. kuivatuskerrokset, suodatinrakenteet, tiet, välipeittokerrokset, kaasunkeräyskerros, täytön pinnan muotoilu) saa käyttää käyttötarkoitukseensa soveltuvia uusio- ja jättemateriaaleja, teollisuuden sivutuotteita ja pilaantuneita maita. Hyödyntämisen tulee olla suunnitelmallista ja hyödyntämiskohteet tulee esittää kaatopaikan käyttö- ja hoitosuunnitelmassa. Välipeittokerroksissa saa hyödyntää jätettä enintään noin 0,4 metriä paksuina kerroksina. Käytettävien jäte- ja uusiomateriaalien sekä teollisuuden sivutuotteiden on oltava kyseisen kaatopaikan luokituksen mukaisia, täytettävä kyseisen luokituksen mukaiselle kaatopaikalle sijoittamisen kelpoisuusvaatimukset, oltava käyttötarkoitukseensa teknisesti soveltuvia ja säilytettävä pitkälläkin aikavälillä käyttökohteensa kannalta tärkeät ominaisuudet, kuten vedenläpäisevyys kuivatuskerroksessa.

Pintarakenteen tiivistyskerroksen yläpuolisissa rakenteissa käytettävien jättemateriaalien tulee olla luokiteltavissa pysyväksi jätteeksi lukuun ottamatta kuivatuskerroksessa mahdollisesti hyödynnettävää rengasrouhetta ja kasvukerrosta, johon ei sovelleta pysyvän jätteen kaatopaikkakriteerien TOC-raja-arvoa.

Kaatopaikkojen pintaeristerakenteessa mahdollisesti käytettävän bentoniittimattorakenteen yläpuolelle ei saa sijoittaa materiaaleja, joista voi liueta mattorakennetta vahingoittavia aineita kuten kalsiumia tai magnesiumia.

- - -

39. Pilaantuneet massat on ennen niiden vastaanottoa käsittelyalueelle tutkittava kaikkien käsittelyn kannalta merkittävien aineiden ja yhdisteiden selvittämiseksi. Pilaantuneiden maiden luokitus ja kaatopaikkakelpoisuus tulee olla selvitettyinä kaatopaikka-asetuksen liitteen 2 mukaisilla menetelmillä jokaisesta toimitettavasta erästä erikseen ennen vastaanottoa ja varsinaista loppusijoitusta kuitenkin niin, että yksi kaatopaikkakelpoisuudesta saa edustaa enintään 2 500 tonnin massamäärää. Jätekeskukseen saa ottaa vastaan vain sellaisia pysyviä orgaanisia yhdisteitä sisältäviä pilaantuneita maita, jotka voidaan asetuksen (EU) 2019/1021 mukaan loppusijoittaa kaatopaikalle.

Pilaantuneet maat tulee välivarastoida ja käsitellä nestetiiviiksi päällystetyllä alueella (esim. eristeasfaltti, tyhjätila enintään 3 % ja kulutuskerros) tai vaarallisen jätteen kaatopaikan pohjarakenteet omaavalla alueella, jolle ei ole vielä loppusijoitettu jätettä. Pysyvillä orgaanisilla yhdisteillä pilaantuneet maat tulee loppusijoittaa vaarallisen jätteen loppusijoitusalueelle niille varattuun erilliseen osaan erilleen muista jätteistä, siten etteivät jätejakeet pääse sekoittumaan keskenään. Sijoituspaikka tulee merkitä selvästi loppusijoitusalueelle sekä karttapiirroksen, joka on esitettävä valvontaviranomaiselle vuosiraportin yhteydessä.

Tiedot loppusijoitettujen jäte-erien laadusta ja määrästä mukaan lukien niitä koskevat selvitykset ja analyysitodistukset on säilytettävä vähintään kuusi vuotta ja pyydettyä esitettävä laitosta valvovalle viranomaisille.

Pysyviä orgaanisia yhdisteitä sisältävien, vaaralliseksi jätteeksi luokiteltavien maamassojen esikäsittely ja käsittely on toteutettava sisätiloissa tai muutoin järjestettävä niin, että toiminnasta aiheutuvan pölyn leviäminen ympäristöön estetään. Myös kaikkien muiden pilaantuneiden massojen osalta on varastoinnin aikana huolehdittava siitä, etteivät varastokasat pölyä. Välivarastoitavat pilaantuneet massat, joiden varastointiin liittyy pölyämisen riski, tulee välittömästi niiden vastaanoton jälkeen peittää ja eristää riittävästi ympäristöstä.

- - -

47. Korvenmäen jätekeskuksessa saa kompostoida haravointi- ja muuta viherjätettä sekä hevosenlantaa yhteensä 20 000 tonnia vuodessa. Kompostoitavat ja prosessoidut materiaalit on pidettävä erillään muista jätteistä niin, että niiden mahdollinen jatkokäyttö ei vaaranna. Kompostoitavaksi vastaanotettavat kasvijätteet eivät saa sisältää haitallisia vieraslajeja.

48. Jätekeskuksen alueella saa varastoida kompostin tukiaineeksi tarkoitettua hevosenlantaa kerrallaan enintään 100 tonnia. Hevosenlanta on

välivarastoitava erillään muista jätteistä tiivispohjaisissa ja katetuissa lavoissa tai hallissa. Vastaanotettu hevosenlanta voidaan ohjata myös sekoitettavaksi suoraan kompostiaumoihin.

49. Avokompostointi tulee suorittaa vesitiiviillä (esim. asfaltti, tyhjätila ≤ 3 % ja kulutuskerros) jätteenkäsittelykentällä, josta suotovedet saadaan kerättyä.

Kompostointi jätetäytön päällä on kielletty.

Kompostoinnissa tulee huolehtia aumojen riittävästä ilmastuksesta, optimaalisesta lämpötilasta ja kosteuspitoisuudesta sekä sopivien seossuhteiden saavuttamisesta. Toistuvia hajuhaittoja tulee ehkäistä rajoittamalla hajua aiheuttavan materiaalin kompostointia. Komposti tulee tarvittaessa peittää sadetta ja hajua pidättävällä materiaalilla. Aumoja tulee kääntää riittävän usein hapensaannin turvaamiseksi. Aumojen käännöissä tulee ottaa huomioon vallitsevat sää- ja tuuliolosuhteet, jotta kääntöjen yhteydessä hajupäästöjen leviäminen on mahdollisimman vähäistä.

Aumojen lämpötilaa, kosteuspitoisuutta, ilmastusta, huokoisuutta, korkeutta ja leveyttä tulee tarkkailla ja suunnitelma tarkkailun toteuttamisesta tulee sisällyttää jätekeskuksen tarkkailuohjelmaan. Tarkkailuohjelmassa tulee lisäksi kuvata tarkkailun toteutus ja tarkkailutiheys.

- - -

54. Käsittelemätön irtonaisena varastoitava polttokelpoinen jäte tulee vastaanottaa ja välivarastoida hallissa tai vastaavassa suojatussa tilassa. Irtonaisen polttokelpoisen jätteen varastointiaika saa olla enintään 12 viikkoa.

Tilanteessa, jossa polttokelpoisen jätteen toimittaminen luvanhaltijasta riippumattomista syistä keskeytyy tilapäisesti, saa polttokelpoista jätettä varastoida jätekeskuksen asfaltoidulla varastokentällä tai loppusijoitusalueella, jolle ei vielä ole loppusijoitettu jätettä, paalattuna kerrallaan enintään 50 000 tonnia ja varastointiaika saa olla enintään 12 kuukautta kerrallaan. Mikäli poikkeustilanteita on yhteensä yli 18 kuukautta kolmen vuoden jaksossa, valvontaviranomainen voi vaatia lupamääräyksiä tarkistettavaksi. Varastointi loppusijoitusalueella edellyttää, että varastoinnista ei aiheudu haittaa kenttien ja loppusijoitusalueiden pinta- ja pohjarakenteille. Poikkeuksellisen varastoinnin aloittamisesta tulee ilmoittaa Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle viipymättä tarpeen ilmetyä. Ennen varastoinnin aloittamista tulee tässä päätöksessä myöhemmin määrätty poikkeustilannetta koskeva vakuus olla asetettu.

55. Paalit on valmistettava, käsiteltävä ja varastoitava siten, että ne kestävät rikkoontumatta siirtoja, pitkäaikaisvarastointia ja sään vaihtelua. Paalauksesta ei saa aiheutua hajuhaittaa tai roskaantumista. Paalaukseen käytetty alue on puhdistettava roskista viipymättä paalauksen päätyttyä.

Paalivarastoa tulee tarkkailla aistinvaraisesti osana jätekeskuksen päivittäistä toimintaa ja paalien varastoinnissa tulee huolehtia siitä, etteivät haittaeläimet tai linnut pääse hajottamaan paaleja.

Rikkoutuneet paalit tulee viipymättä korjata tai poistaa alueelta, mikäli korjaaminen ja poistaminen on mahdollista tehdä muita paaleja rikkomatta.

Tarvittaessa rikkoutuneet paalit tulee peittää pressuilla tai aumamuovilla.

Hajua muodostavat paalit tulee toimittaa pois jätekeskuksen alueelta viipymättä, mikäli se on mahdollista toteuttaa muita paaleja rikkomatta. Palokuorman pienentämiseksi paalivarastot tulee jakaa osiin betoniseinillä tai muilla palamattomasta materiaalista valmistetuilla esteillä.

56. Biojätteen välivarastointiaika jätekeskuksessa tulee pitää mahdollisimman lyhyenä ja välivarastointiaika saa olla enintään kaksi viikkoa. Biojätteen välivarastoinnista ei saa aiheutua hajuhaittaa jätekeskusalueen ulkopuolelle.

Biojätekuormien purku, biojätteen välivarastointi ja kuormaus tulee tapahtua pohjastaan asfaltilla (tyhjättila enintään 5 %) tai betonilla tiivistetyssä hallissa tai muussa vastaavassa suljetussa tilassa. Biojätteen välivarastointi ja käsittely avoimella kentällä tai ulkotiloissa olevissa avoimissa lavoissa on kielletty. Biojätteen välivarastohallin piha-alueet ja siirtokuormaukseen käytettävät tilat ja laitteet tulee puhdistaa ja hygienisoida riittävän usein roskaantumisen, haittaeläinten ja hajun muodostuksen torjumiseksi. Vastaanotetut biojätekuormat tulee toimittaa pois jätekeskukselta tiiviisiin kuljetusastioihin pakattuna.

57. Kaatopaikkakaasu tulee kerätä suljetuilta ja nykyisin käytössä olevilta tavanomaisen jätteen loppusijoitusalueilta ja ensisijaisesti hyödyntää tai toissijaisesti käsitellä polttamalla soihdussa. Kaasunkeräys- ja käsittelyaste tulee pitää mahdollisimman korkeana hajuhaittojen minimoiseksi. Luvanhaltijan tulee käyttää parasta käyttökelpoista tekniikkaa ja menettelyä (esim. pumppaamon etäkäyttö, oikein mitoitettut laitteet, kaasukaivojen ja linjojen tarkistaminen, laitteiden säännöllinen huolto), joiden avulla asetettuun tavoitteeseen on mahdollista päästä.

Mikäli kerättävän kaasun määrä ei loppusijoitusalueen koillis- ja itäosan (maisemointivaihe 2) sulkemistoimenpiteiden ja käytössä olevien loppusijoitusalueiden kaasunkeräyksen tehostamisen myötä kasva riittävästi, tulee biokaasulaitoksen soihtupoltinta tarvittaessa muokata tai vaihtoehtoisesti laitokselle tulee hankkia toinen, kapasiteetiltaan nykyisin muodostuvaa kaasumäärää vastaava soihtupoltin, jotta kaasupumppaamon ja soihtun mahdollisimman jatkuvatoimiseen käyttöön päästään jo nykytilanteessa ja että riittävän tehokas kaasunkäsittely voidaan varmistaa kaikissa tilanteissa. Muutokset on oltava tehtynä vuoden kuluessa maisemointivaiheen 2 urakan valmistumisesta. Muutoksia soihtutukseen ei tarvitse toteuttaa, mikäli kaatopaikkakaasujen käsittely/hyödyntäminen muilla menetelmillä varmistaa riittävän käsittelyasteen.

58. Loppusijoitusalueilla tulee tarkkailla kaasun kertymistä ja purkautumista vähintään kerran vuodessa tehtävillä mittauksilla. Keräys ja hyödyntäminen tai käsittely polttamalla on toteutettava, mikäli kaasun määrä ylittää 50 m³/ha/h tai mittausten perusteella alueelta vapautuu kaasuja, jotka työturvallisuuden ja/tai jätekeskusalueen ulkopuolelle aiheutuvien hajuhaittojen takia on tarpeen kerätä.

59. Luvanhaltijan tulee toimittaa kaasunmuodostumista ja hyödyntämismahdollisuuksia koskeva, mittaustuloksiin perustuva selvitys ja suunnitelma ympäristölupaviranomaiselle vuoden 2022 loppuun mennessä. Suunnitelman tulee sisältää arvio muodostuvan ja kerättävän kaatopaikkakaasun määrän kehityksestä sekä teknis-taloudellinen toteuttamissuunnitelma kaatopaikkakaasun hyödyntämismahdollisuuksista ja/tai käsittelyvaihtoehdoista aikatauluineen.

- - -

66. Toiminnan käyttö-, päästö- ja vaikutustarkkailu on toteutettava päätöksen liitteenä olevan tarkkailusuunnitelman mukaisesti tämän luvan mukaisesti tarkistettuna. Valvontaviranomainen voi päätöksellään muuttaa ja tarkentaa tarkkailusuunnitelmaa edellyttäen, että muutokset eivät heikennä tarkkailun kattavuutta tai tulosten luotettavuutta.

Toiminnanharjoittajan on toimitettava päätöksen mukaisesti päivitetty tarkkailusuunnitelma toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle tiedoksi kuuden kuukauden kuluessa päätöksen lainvoimaiseksi tulosta. Tarkkailusuunnitelma on pidettävä ajan tasalla.

- - -

68. Luvanhaltijan tulee päivittää tarkkailuohjelman kaatopaikkakaasujen ja hajujen seurantaan koskevat osiot vastaamaan päätelmän BAT 12. mukaista hajunhallintasuunnitelmaa siten, että suunnitelma sisältää vähintään seuraavat osat:

- kaatopaikkakaasujen ja muiden hajupäästöjen vähentämiseksi tehtävät toimenpiteet ja niiden aikataulut
- määräyksen 79. mukainen hajutarkkailu
- havaittuihin hajutapahtumiin, esimerkiksi valituksiin, reagointi
- hajujen ehkäisy- ja vähentämisohjelma, jonka tarkoituksena on määrittää merkittävimmät hajulähteet, arvioida lähteiden vaikutukset ja toteuttaa päästöjen estämistä ja/tai vähentämistä koskevat toimenpiteet
- tiedot hajutarkkailujen, valitusten ja toimenpiteiden raportoinnista

Suunnitelma tulee toimittaa tiedoksi Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Salon kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle tämän päätöksen mukaisesti päivitetyn tarkkailusuunnitelman toimittamisen yhteydessä.

- - -

70. Loppusijoitusalueilla muodostuvan kaasun määrä on arvioitava vuosittain laskentamallia käyttäen. Kaasunkeräysjärjestelmällä kerättävän kaatopaikkakaasun määrä, paine ja kaasun sisältämät metaani, hiilidioksidi, happi ja rikkivety on mitattava käyttövaiheessa kuukausittain ja jälkihoitovaiheessa puolivuositain.

Kaasun talteenottotehokkuus on arvioitava vuositasolla laskennallisen kaasumäärän sekä kerätyn kaasun määrien perusteella.

Loppusijoitusalueilla tulee tehdä emissiomittaukset kaatopaikkakaasupäästöjen ja kaasunkeräysjärjestelmän toimivuuden ja ongelmakohtien selvittämiseksi. Emissiomittaukset tulee toistaa vähintään vuosittain niin pitkään, kun loppusijoitustoiminnasta aiheutuvia hajuhaittoja ilmenee jätekeskuksen ympäristössä. Mittausten perusteella tulee laatia selvitys toimenpiteistä kaasunkeräyksen tehostamiseksi ja hajuhaittojen vähentämiseksi.

Toimenpideselvitys sekä emissiomittauskartta tulee toimittaa Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Salon kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle vuosittain ympäristönsuojelun vuosiraportoinnin yhteydessä.

- - -

73. Luvanhaltijan tulee laatia selvitys jätekeskuksen toiminnoista aiheutuvan melun leviämisestä jätekeskuksen ympäristöön. Selvityksen tulee perustua melumittauksiin ja niiden perustella laadittavaan melunleviämismallinnukseen ja siinä tulee huomioida kaikki jätekeskuksen olennaiset melulähteet/toiminnot. Selvitys on toimitettava Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Salon kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle vuoden kuluessa kuonan käsittelytoiminnan alkamisesta. Selvitys on tämän jälkeen pidettävä ajan tasalla ja päivitettävä viipymättä uusien melua tuottavien toimintojen käyttöönoton jälkeen. Mikäli toiminnassa tapahtuu olennaisia muutoksia, tulee melua mitata ja tarvittaessa mallintaa uudestaan.

- - -

79. Luvanhaltijan tulee selvittää jätekeskuksen ympäristöön kohdistuvan hajun voimakkuutta, laatua, leviämistä ja esiintymistiheyttä sekä asukkaiden altistumistasoa. Selvitys tulee toteuttaa havainnoimalla ympäristöilman hajupitoisuutta ja hajun leviämistä kenttäolfaktometrian tai vastaavan menetelmän avulla jätekeskuksen lähialueilla sekä vähintään Tupurin eteläosassa, Karjaskylän ja Hämmäisen alueilla.

Osana hajun leviämisseelvitystä tulee asukashavainnoinnin avulla selvittää lähialueiden asukkaiden kokemaa aistitun ilman laatua sekä hajuhaitan häiritsevyyttä ja vakavuutta. Selvityksen toteutuksen ja tulokset esittävä raportti tulee toimittaa tiedoksi Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Salon kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle

vuoden 2023 loppuun mennessä. Tämän jälkeen vastaava selvitys tulee toistaa vähintään viiden vuoden välein.

Toiminnan aloittaminen muutoksenhausta huolimatta

Luvan saaja voi aloittaa hakemuksen mukaisen toiminnan lupapäätöksen mukaisia lupamääräyksiä noudattaen muutoksenhausta huolimatta.

Aluehallintoviraston perusteluja

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, että toiminnasta ei aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja pilaantuminen voidaan ehkäistä. Hakemuksen mukaiset uudet jätteenkäsittelytoiminnot ja loppusijoitusalueet sijoittuvat alueelle, jolla on jo vastaavaa toimintaa, joka ei luonteeltaan, kestoaltaan tai vaikutusten merkittävyydeltä poikkea uusista toiminnoista. Jätekeskuksen vaikutusalueella ei ole aiempien lupien myöntämisen jälkeen tapahtunut sellaisia muutoksia, jotka olisivat lisänneet vaikutusalueen herkkyyttä ympäristön pilaantumiselle. Toiminta sijoittuu jätteenkäsittelytoiminnoille asemakaavoitetulle alueelle ja on asemakaavan mukaista. Näin ollen toiminta täyttää ympäristönsuojelulain 11 §:n mukaiset edellytykset sijoituspaikan valinnalle.

Toiminta on mahdollista järjestää siten, että se ei aiheuta terveyshaittaa tai merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Jätekeskuksen toiminnasta on aiemmin aiheutunut mm. hajuhaittoja jätekeskuksen ympäristöön. Haetuista uusista toiminnoista ja jätekeskuksen nykyisten toimintojen muutoksista ei ennakkoon arvioiden aiheudu melu-, pöly- tai hajuhaittojen lisääntymistä jätekeskusalueen ulkopuolella, kun toimintaa harjoitetaan tämän lupapäätöksen mukaisesti. Luvassa on annettu tarpeelliseksi katsotut määräykset sekä nykyisten jätekeskustoimintojen että uusien toimintojen melun, pölyn ja hajun muodostuksen ja leviämisen torjumiseksi.

Aluehallintovirasto on katsonut, että toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, ei aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa terveyshaittaa, merkittävää muuta ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa, ympäristönsuojelulain 16–18 §:ssä kiellettyä seurausta, erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella tai eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta.

Päätelmien soveltaminen ympäristölupaharkinnassa

Päätöksellä on tarkistettu Korvenmäen jätekeskuksen toimintaa koskevien ympäristölupapäätösten määräykset ympäristönsuojelulain 80 §:n 1 momentin mukaisesti vastaamaan voimassa olevia päätelmiä ja ympäristönsuojelulakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä.

Laitoksen pääasialliseksi toiminnaksi on katsottu jätteenkäsittely, jota koskevat päätelmät on kuvattu jätteenkäsittelyn parhaan käyttökelpoisen tekniikan vertailuasiakirjassa (WT-BREF). Päätelmät on julkaistu 17.8.2018. Päätöksessä on soveltuvien osin otettu huomioon myös 3.12.2019 julkaistut jätteenpolton parasta käyttökelpoista tekniikkaa koskevat päätelmät (WIBAT), joita sovelletaan jätekeskuksessa tehtävään jätteenpolton kuonien käsittelyyn (laitos, joka käsittelee jätteenpoltosta olevaa kuonaa ja/tai pohjatuhkaa, jotta voidaan erottaa arvokas jae ja hyödyntää sitä sekä mahdollistaa jäljelle jäävän jakeen hyötykäyttö).

Kun toimintaa harjoitetaan päätöksellä tarkistetun ympäristöluvan sekä muutoin hakemuksessa esitetyn mukaisesti, toiminta täyttää jätteenkäsittelyn parhaita käyttökelpoisia tekniikoita koskevien päätelmien, ympäristönsuojelulain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset sekä ne vaatimukset, jotka luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla on säädetty.

Ympäristönsuojelulain 75 §:n mukaan direktiivilaitoksen päästöraja-arvojen, tarkkailun ja muiden lupamääräysten on parhaan käyttökelpoisen tekniikan vaatimuksen toteuttamiseksi perustuttava päätelmiin.

- - -

Yhteysviranomaisen lausunnon huomioon ottaminen

Ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (468/1994) mukaisesti hankkeesta yhteysviranomaisen antama lausunto ja arviointiselostus on otettu huomioon tässä päätöksessä.

Yhteysviranomaisen lausunnossa on nostettu esiin tarve tarkentaa suunnitelmia ja arvioita lupavaiheeseen siltä osin, miten Metsäjaanun teollisuusalueen rakentuminen vaikuttaa ilmapäästöjen leviämismallinnuksen tuloksiin, biokaasulaitoksen hajuhaittojen ehkäisemisen osalta, Korvenmäen jätekeskuksen ja Metsäjaanun teollisuusalueen rakentamisen pohjavesiin kohdistuvien yhteisvaikutusten osalta sekä uusista toiminnoista pintavesiin mahdollisesti kohdistuvien vaikutusten osalta. Lisäksi yhteysviranomaisen on lausunnossaan esittänyt tarpeen kiinnittää toiminnan vaikutusten seurannassa huomiota mm. vesien tarkkailupisteiden sijoittamiseen.

Hakemukseen ei ollut tarpeen liittää päivitettyä ilmapäästöjen leviämismallinnusta, sillä leviämismallinnus oli tehty lähinnä jätteenpolttolaitoksen päästöjen leviämisen selvittämiseksi. Biokaasulaitoksen osalta ei ollut tarpeen antaa määräyksiä, koska YVA-selostuksessa

tarkoitetulle biokaasulaitokselle ei ole haettu ympäristölupaa. Metsäjaanun teollisuusalueen rakentamisen sekä jätekeskuksen pohjavesiin kohdistuvien yhteisvaikutusten arvioinnin tarkentamiselle ei katsottu tämän lupa-asian käsittelyn yhteydessä olevan tarvetta, koska hakemuksen mukaiset laajennukset sijoittuvat hakemukseen liitetyn pohjavesiselvityksen perusteella alueille, joilta pohjavesi virtaa pääasiassa itään. Pohjaveden tarkkailupisteitä on yhteysviranomaisen lausunnon mukaisesti määrätty lisättävän laajennusalueen itäpuolelle, jotta laajennusalueen vaikutuksia pohjaveden pinnankorkeuteen ja laatuun voidaan luotettavasti tarkkailla.

Lupamääräysten yksilöidyt perustelut

Määräys 1. Erityisen meluavien jätteenkäsittelymenetelmien toiminta-ajat on rajoitettu arkipäiviin päiväaikaan sekä arkilauantaihin lähimmille asuinkiinteistöille aiheutuvan kohtuuttoman rasituksen sekä viihtyisyys- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi. Jätekeskuksen toiminta-aikaa ei ole tarpeen rajoittaa hakijan esittämästä melun tai muun syyn takia.

Määräykset 16 ja 17. Kaatopaikan pohja- ja pintarakenteet on määrätty toteutettavaksi asetuksen (331/2013) 6 ja 7 §:n periaatteiden mukaisesti. Hakija on neuvottelussa 24.8.2020 peruuttanut hakemuksessa olleen esityksensä bentoniittimaton käyttämisestä loppusijoitusalueiden pohjarakenteissa, mistä syystä lupaa bentoniittimaton käyttämiselle pohjarakenteessa ei ole myönnetty.

Kulutusta kestävä liikennöintikerros on tarpeen käytettäessä loppusijoitusaluetta väliavarastointitoimintaan, jotta työkoneiden toiminnasta ja materiaalien käsittelystä ei aiheudu riskiä pohjarakenteiden rikkoutumiselle.

Määräykset 21 ja 22. Loppusijoitusalueiden pintarakennekerrokset on hyväksytty hakemuksen esityksen mukaisina. Tavanomaisen ja vaarallisen jätteen kaatopaikan pintaeristerakenteisiin sisältyvä mineraalinen tiivistyskerros on hyväksytty hakijan esityksen mukaisesti toteutettavan vaihtoehdoisesti bentoniittimatolla, joka on yleisesti vastaavissa kohteissa käytetty materiaali. Pintaeristerakenteen kuivatuskerroksen saa hakijan esityksen mukaisesti toteuttaa vaihtoehdoisesti salaojamatolla tai muulla materiaalilla, jonka toimivuuden voidaan osoittaa täyttävän asetuksessa 331/2013 kuivatuskerrokselle säädetyt vaatimukset pitkällä aikavälillä.

Kaatopaikka-asetuksen 331/2013 9 §:n mukaan lupaviranomainen voi päätöksellään lieventää asetuksen 5–8 §:ssä tarkoitettuja vaatimuksia kaatopaikkavesien keräämisestä yhteen ja käsittelystä, kaatopaikan pohja- ja pintarakenteista tai kaatopaikkakaasun hallinnasta, jos kaatopaikan pitävä kaatopaikan terveys- ja ympäristövaikutusten kokonaisarvioinnin perusteella luotettavasti osoittaa, ettei kaatopaikasta ja jätteiden sijoittamisesta sille voi aiheutua pitkänkään ajan kuluessa jätelaissa tai ympäristönsuojelulaisissa (527/2014) tarkoitettua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle eikä ympäristönsuojelulain 16 §:ssä tarkoitettua maaperän pilaamiskiellon tai 17 §:ssä tarkoitettua pohjaveden pilaamiskiellon rikkomista. Kaatopaikalla käytettävän tekniikan sekä terveys- ja ympäristöhaitan torjuntamenetelmän on

tällöinkin oltava jätelain 13 §:n 3 momentissa säädetyn mukaisia. Hakemukseen liitetyn riskinarvion mukaan Korvenmäen jätekeskuksen vaarallisen jätteen kaatopaikan pintarakenteeseen kuuluvan tiivistyskerroksen toteuttaminen bentoniittimatolla ja kuivatuskerroksen toteuttaminen salaojamatolla ei aiheuta kaatopaikka-asetuksen mukaista vaaraa tai haittaa terveydelle, eikä YSL 7–8 §:n mukaisten maaperän tai pohjaveden pilaamiskiellon rikkomista. Rakenteet täyttävät myös kaatopaikka-asetuksen 13 §:n 3 momentin vaatimukset parhaasta käyttökelpoisesta tekniikasta sekä ympäristön kannalta parhaasta käytännöstä. EteläSuomen aluehallintovirasto on jo aiemmin hyväksynyt pintarakenteen tiivistyskerroksen toteuttamisen bentoniittimatolla Korvenmäen tavanomaisen jätteen kaatopaikalla 25.4.2014 antamallaan päätöksellä Nro 85/2014/1, Dnro ESAVI/165/04.08/2012. Bentoniittimaton ja salaojamaton laadusta ja toimivuudesta annetut määräykset ovat em. päätöksen mukaisia.

Määräykset 23 ja 24. Määräykset on annettu kaatopaikkakaasujen keräysasteen nostamiseksi, suotoveden määrän vähentämiseksi ja toiminnasta aiheutuvien hajuhaittojen minimoimiseksi, kaatopaikkojen asianmukaisen jälkihoidon ja pintarakenteiden pitkän aikavälin toiminnan varmistamiseksi. Kaatopaikka-asetuksen 40 §:n mukaan kaatopaikan pitäjän on seurattava ja tarkkailtava kaatopaikkaa ja sen ympäristöä käytön ja jälkihoitovaiheen aikana.

Määräys 26. Määräys on annettu pääosin saman sisältöisenä kuin luvassa nro 43 YLO, Dnro LOS-2002-Y-1698-121. Jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012) 12 §:n mukaan sen, joka hyödyntää jätettä sijoittamalla tai levittämällä sitä maahan, on käytettävä jätettä vain maarakenteen tasauksen, kantavuuden ja kestävyuden kannalta tarpeellinen määrä ja siten, että sen käyttö muutoin vastaa mahdollisimman tarkasti tarvetta. Jättemateriaalien hyödyntäminen kaatopaikalla ja sen pohja- ja pintarakenteissa edellyttää, että hyödyntäminen täyttää kaatopaikoista annetun valtioneuvoston asetuksen (331/2013) vaatimukset. Hyödynnettäessä jättemateriaaleja kaatopaikkojen pohja- ja pintarakenteissa on varmistuttava muun muassa jättemateriaalin ja sen ominaisuuksien biologisesta ja kemiallisesta pysyvyydestä, jättemateriaalin käyttötarkoitukseen sopivista mekaanisista ominaisuuksista ja jättemateriaalin yhteensopivuudesta muiden materiaalien kanssa.

Välipeittokerroksen paksuus on määrätty sen varmistamiseksi, ettei jäteverovelvollisuuden piiriin kuuluvia jätteitä tarpeettomasti loppusijoitettaisi kaatopaikalle jäteverottomana.

Lupa hyödyntää jätettä pintaeristerakenteiden kaasunkeräys- ja kuivatuskerroksessa on annettu jätelain etusijajärjestyksen mukaisesti jätteen materiaalina tapahtuvan hyödyntämisen edistämiseksi. Jätteiden hyödyntämisestä kaasunkeräys- ja kuivatuskerroksessa ei arvioida aiheutuvan haitallisia ympäristövaikutuksia kaatopaikka-alueen ulkopuolelle, kun hyödynnettävät jätteet ovat luokiteltavissa pysyväksi jätteeksi. Asetuksen 843/2017 mukaisia laatuvaatimuksia (kokonaispitoisuudet ja liukoisuudet) kuivatus- ja pintakerroksessa hyödynnettäville jätteille ei voida soveltaa, sillä

olosuhteet pintarakenteissa poikkeavat asetuksen 843/2017 taustalla olevista oletuksista. Esimerkiksi kuivatuskerroksessa veden virtaus tapahtuu jätettä sisältävän kerroksen suuntaisesti eikä kerroksen läpi, kuten asetuksen 843/2017 mukaisissa rakenteissa on oletettu tapahtuvan. Näin ollen materiaaleista voisi aiheutua haitta-aineiden liukenemista ja kuormitusta ympäristöön enemmän kuin asetuksen 843/2017 mukaisesti toteutetuissa rakenteista, kun otetaan lisäksi huomioon, että pintarakenteen vedet johdetaan maastoon ilman käsittelyä.

Määräys 39.

- - -

Vaarallisiksi jätteiksi luokiteltavat pilaantuneet massat on väliaikaisestikin tarpeen varastoida pohjarakenteilla varustetulla alueella, jonka tiiveys on riittävä haitallisten aineiden ympäristöön leviämisen estämiseksi. Kerättävien suotovesien laaduntarkkailulla voidaan varmistua läjitetyn materiaalin stabiilisuudesta.

Määräykset 42–46. Määräykset pilaantuneiden maiden kompostointia koskien on annettu pääosin päätöksen Nro 43 YLO, Dnro LOS-2002-Y1698-121 mukaisena. Määräyksiä ei ollut tarpeen muuttaa, koska toimintaan ei pilaantuneiden maiden kompostoinnin osalta ole tullut muutoksia.

Ympäristöministeriön ohjeen 6/2014 liitteen 5 taulukon G mukaan haihtuvien hiilivetyjen höyrynpaine on 20–25 asteessa on suurempi kuin 1 Pa.

Määräykset 47–51. Kompostoitavaksi vastaanotettavien materiaalien määrä ja laatua on rajoitettu hakemuksessa esitettyyn perustuen ja lisäksi hevosenlannan määrää on rajoitettu hajuhaittojen ehkäisemiseksi. Päätelmän BAT 33 mukaan hajupäästöjen vähentämiseksi ja yleisen ympäristönsuojelun tason parantamiseksi parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa on valita tuleva jäte.

Suomen kansallisen luettelon mukaisia haitallisia vieraslajeja (alaskanlupiini, hamppuvillakko, japanintatar, komealupiini, kurturuusu, lännenpalsami, sahalintatar, tarhatatar) sisältävien kasvijätteiden vastaanotto on kielletty, jotta ne eivät pääse leviämään kompostin hyödyntämiskohteissa.

Kompostointi on hakemuksen mukaisesti määrätty toteutettavaksi asfaltoidulla kentällä, jotta kompostiaumoista suotautuvat vedet saadaan kerättyä ja mahdollisuuksien mukaan kierrätettyä tai johdettua käsittelyyn päätelmän BAT 35 mukaisesti. Kompostointi jätetäytön päällä on kielletty, koska se ei mahdollista suotovesien keräämistä erikseen eikä ole siten kyseisen jätteenkäsittelymenetelmän parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaista. Hakemuksessa ei myöskään ole esitetty riittävää selvitystä siitä, miten kompostointi jätetäytön päällä järjestettäisiin ja millaisia vaikutuksia toiminnasta aiheutuisi. Päätelmän BAT 37 mukaan aumat ja kasat tulee sijoittaa matalimpaan kohtaan laitoksen alueella.

Jätekeskuksen toiminnasta on aiheutunut hajuhaittoja, joten on ollut tarpeen antaa määräykset kompostiaumojen hoidosta ja tarkkailusta, jotta kompostointi ei lisää hajuhaittojen esiintymistä jätekeskuksen ympäristössä.

Määräykset 54 ja 55. Polttokelpoisen jätteen enimmäisvarastomäärää on rajoitettu hakemuksessa esitettyyn perustuen. Irtonaisen polttokelpoisen jätteen varastointi ja käsittely on määrätty tehtäväksi hallissa hajuhaittojen ja roskaantumisen ehkäisemiseksi.

Polttokelpoisen jätteen enimmäisvarastomäärän kasvattaminen tilapäisesti on hyväksytty sillä edellytyksellä, että jäte varastoidaan paalattuna ja jätteenkäsittelyn vakuutta kasvatetaan tilapäisen varastoinnin ajaksi päätöksen vakuuksia koskevassa osiossa yksilöidyllä tavalla. Pakkaamalla polttokelpoinen jäte tiiviiseen paaliin, voidaan haju-, eläin- ja roskaantumishaittoja merkittävästi vähentää. Tiiviissä ehjässä paalissa ei pitkälläkään aikavälillä muodostu merkittävässä määrin hajuyhdisteitä, jolloin paaleja voidaan varastoida ulkona asfaltoidulla kentällä tai loppusijoitusalueella. Myös jätteen poltettavuus säilyy paalattuna. Paalivaraston tarkkailusta annetut määräykset ovat tarpeen ympäristön viihtyvyyshaittojen rajoittamiseksi. Varastointiaika ennen hyödyntämistä energiana on rajoitettu 3 vuoteen Valtioneuvoston asetuksen 331/2013 kaatopaikoista 3 §:n mukaisesti.

Yksittäisten paalien korjausta tai yksittäisten haisevien paalien poistoa ei ole edellytetty tehtäväksi, mikäli paalit sijaitsevat varastossa siten, että paalien poistaminen voisi aiheuttaa muiden paalien rikkoontumista. Kyseisten yksittäisten paalien aiheuttamat roskaantumis-, haju- ja eläinhaitat voidaan katsoa jätekeskuksen toimintakokonaisuuden mittakaavassa merkityksettömiksi.

Määräys 56. Välivarastoitavan biojätteen määrää ja välivarastointiaikaa on rajoitettu hajuhaittojen ehkäisemiseksi. Rajoitus perustuu hakemuksessa esitettyyn. Toiminta on hajuhaittojen ehkäisemiseksi määrätty toteutettavaksi kokonaisuudessaan sisätiloissa.

Määräykset 57–59. Määräykset on annettu asetuksen 331/2013 8 §:n perusteella. Korvenmäen jätekeskuksen kaatopaikkakaasuista on todettu aiheutuneen hajuhaittoja jätekeskusalueen ympäristöön, mistä syystä kaasunkeräys ja -käsittelyaste on pidettävä mahdollisimman korkeana.

Päätöksen nro 401/2019 (dnro ESAVI/28043/2019) mukaisen koetoiminnan tulosten ja kaasun kertymistä ja purkautumista koskevien mittaustulosten perusteella on mahdollista laatia teknis-taloudellinen toteuttamissuunnitelma kaatopaikkakaasun hyödyntämismahdollisuuksista ja/tai käsittelyvaihtoehdoista. Mikäli kaasua muodostuu hyödyntämisen kannalta riittävästi, on hyödyntämisen toteutettavuus arvioitava ja hyötykäyttö aloitettava, ellei se ole kustannuksiltaan kohtuutonta.

Määräys 68. Jätteenkäsittelyn päätelmän BAT 12 mukaan hajupäästöjen estämiseksi tai, jos se ei ole mahdollista, niiden vähentämiseksi parasta

käytettävissä olevaa tekniikkaa on asentaa, panna täytäntöön ja tarkistaa säännöllisesti osana ympäristöjärjestelmää (BAT 1) hajunhallintasuunnitelma, joka sisältää määräyksen mukaiset osat. Päätelmän soveltaminen rajoittuu vain tapauksiin, joissa herkille kohteille odotetaan aiheutuvan hajuhaittaa ja/tai sellainen on todettu. Korvenmäen jätekeskuksen ympäristössä on todettu aiheutuneen hajuhaittaa ja tämän päätöksen mukaan alueella saa ottaa käyttöön uusia päätelmien soveltamisalaan kuuluvia jätteenkäsittelytoimintoja, joista voi aiheutua hajua.

Aluehallintovirasto on katsonut, että tarkkailuohjelman hajun seuranta koskeva osio ei nykyisellään täytä päätelmän BAT 12 vaatimustasoa ja tarkkailuohjelmaa tulee hajunhallinnan osalta päivittää.

Määräys 70. Kaatopaikkakaasun tarkkailusta annettu määräys perustuu kaatopaikka-asetuksen 331/2013 43 §:ään. Rikkivetypitoisuuden sisällyttäminen tarkkailuun on määrätty, koska kaatopaikoilta on todettu aiheutuneen haisevien rikkiyhdisteiden vapautumista ilmaan sekä aiheutuneen hajuhaittoja jätekeskuksen ympäristössä.

Määräys 73. Melun leviämisen selvittäminen mallintamalla on katsottu tarkoituksenmukaisimmaksi menetelmäksi, mm. koska melulle alttiit asuinrakennukset sijaitsevat eri ilmansuunnissa jätekeskuksesta katsottuna ja melua voi aiheutua useista eri toiminnoista, joiden toiminta-ajat vaihtelevat. Näin ollen melun kokonaisvaikutuksia edustavasti kuvastavien ympäristömelumittausten toteuttaminen arvioidaan vaikeaksi ja mallintamalla katsotaan saatavan luotettavampi käsitys melun kokonaisvaikutuksista.

Määräys 79. Vuosina 2017–2018 tehdyn hajuseurantaselvityksen mukaan hajuhaittaa jätekeskuksen toiminnoista aiheuttivat erityisesti biojäte, polttokelpoinen jätte sekä kaatopaikkakaasujen sisältämät pelkistyneet rikkiyhdisteet. Ottaen huomioon edellä mainitun selvityksen tulokset, jätekeskuksen lausunnoissa ja muistutuksissa esitetyt seikat, on annettu määräys selvittää hajun leviäminen ja vaikutusten voimakkuus jätekeskuksen ympäristössä. Selvityksellä varmistetaan hajuhaittojen välttämiseksi annettujen määräysten riittävyys. Selvitys on määrätty toistettavan vähintään viiden vuoden välein, jotta hajutilanteesta saadaan säännöllisesti ajantasaista tietoa.

Aluehallintoviraston vastauksia lausuntoihin ja muistutuksiin

Polttokelpoisen jätteen paalausta sisätiloissa ei ole edellytetty, koska tilat eivät välttämättä riittäisi sekä jätteen varastointiin että paalaukseen. Paalaus on verrattain lyhytaikainen toimenpide, jonka tekemisestä ulkona ei ole katsottu aiheutuvan merkittäviä haittoja. Näin ollen paalaus on sallittu tehtävän ulkona kenttäalueella sillä edellytyksellä, että paalauksesta ei aiheudu haju- tai roskaantumishaittoja.

Muistutuksissa esitettiin, että vuonna 2012 valmistuneessa ympäristövaikutusten arviointiselostuksessa ei olisi riittävästi käsitelty hakemuksessa esitettyjä toiminnan muutoksia ja niiden vaikutuksia.

Lupahakemusaineistoon liitettyssä Varsinais-Suomen ELY-keskuksen 12.4.2019 antamassa lausunnossa on todettu, että ympäristövaikutusten arviointi ja siitä annettu yhteysviranomaisen lausunto ovat ajan tasalla lupa-asiaa ratkaistaessa.

Lausunnossaan lupahakemuksesta 7.5.2020 Varsinais-Suomen ELY-keskus ei lausunut, että ympäristövaikutusten arvioinnin ajantasaisuus tulisi arvioida uudestaan. Näin ollen aluehallintovirasto on katsonut, että ympäristövaikutusten arviointi on ollut lupa-asian käsittelyn kannalta ajantasainen. Arviointimenettelystä annettu yhteysviranomaisen lausunto on huomioitu lupa-asiaa ratkaistaessa.

Muistutuksissa nostettiin esiin toiminnasta aiheutuneet haju-, melu- ja pölyvaikutukset sekä huoli niiden lisääntymisestä entisestään toiminnan muutosten myötä. Päätöksessä annetuilla määräyksillä on pyritty siihen, että edellä mainitut vaikutukset jätekeskusalueen ympäristössä vähenevät aiempaan tilanteeseen verrattuna huolimatta toiminnan laajentumisesta. Luvassa on annettu määräykset haju-, melu- ja pölypäästöjen rajoittamisesta sekä veloitettu tekemään selvityksiä hajun, melun ja pölyn leviämisestä.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

1. [REDACTED] on vaatinut, että aluehallintoviraston päätös kumotaan ja toimintojen hajuihin liittyviä lupamääräyksiä muutetaan siten, että uusien tai vanhojen toimintojen aiheuttamat hajut eivät jatkossa enää leviä asuntoalueille.

Muutoksenhakija on perustellut vaatimuksiaan muun muassa seuraavasti:

Ympäristölupahakemuksen liitteenä oleva 12.4.2019 päivätty Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausunto Korvenmäen jäteaseman ympäristövaikutusten arviointiselostuksesta annetun yhteysviranomaisen lausunnon ajantasaisuudesta sekä hankkeesta vastaavan selvitys ELY-keskukselle arviointiselostuksen ajantasaisuudesta ovat virheellisiä siltä osin kuin niissä on todettu, että ympäristöolosuhteet ja ympäristön tila Korvenmäen jätekeskuksen vaikutusalueella eivät ole muuttuneet merkittävästi vuodesta 2012.

Aluehallintovirasto ei ole päätöksessään asettanut kyseenalaiseksi sitä, että lausunto arviointiselostuksesta annetun yhteysviranomaisen lausunnon ajantasaisuudesta olisi virheellinen. Aluehallintoviraston päätös muodostuu virheelliseksi selvästi muuttuneiden ympäristöolosuhteiden ja ympäristön tilan sekä ympäristövaikutusten arviointiselostuksen virheellisyyksien osalta, joilla on vuosia ollut ja tulee käsiteltävänä olleen ympäristölupahakemuksen toimintojen perusteella olemaan jatkossakin laajalti vaikutusta jäteaseman uusista lisääntyvistä toiminnoista aiheutuvien hajujen leviämiseen.

Hakija on esittänyt, että ympäristölupahakemukseen liitetty ympäristöilman hajuseurantareportti vuodelta 2019 (Ramboll Oy) antaa ajantasaisemman

kuvan hajujen leviämisestä. Kyse on merkittävästä, laajakantoisesta virheolettamuksesta, koska koko arviointiselostuksen nykytilan kuvaus sivulla 55 hajujen leviämisen suhteen on virheellinen. Jätepenkan voimakkaita, pitkäaikaisiksi muodostuneita vuotoja ei ole huomioitu mallinnuksessa, vaan jätepenkka on oletettu tiiviiksi. Hajua luovuttavana alana on otettu mallinnuksessa huomioon vain jätetäyttöalueen tavanomaisesti avoinna pidettävä alue, jonka pinta-ala on 50 metriä kertaa 50 metriä.

YVA:ssa hajujen leviämiseen liittyvät lausunnot, muistutukset ja mielipiteet oli jo vuonna 2012 tehty virheellisin tiedoin, tietämättä hajujen todellisista leviämisreiteistä kohti asutusta, ja jota muuttuneet ympäristöolosuhteet ja ympäristön tila osaltaan korostavat. Muutokset ympäristöolosuhteissa ja ympäristön tilassa vaikuttavat kaikkiin, myös tuleviin toimintoihin Korvenmäen jätekeskuksella hajujen leviämisen ja leviämisreittien suhteen.

Hakijalla on ollut tiedossaan vuonna 2013, silloisen toiminnanharjoittajan Rouskis Oy:n toimeksiannosta opinnäytetyönä tehdyn hajupaneelin tulokset, jotka osoittivat, että hajut eivät leviä arviointiselostuksen nykytilanteen mallinnusten mukaisesti. Myös ELY-keskuksella ja aluehallintovirastolla on ollut käytettävissään muutoksenhakijan laatima vuoden 2013 hajupäiväkirja-aineisto.

Hakemuksen liitteenä oleva Ramboll Oy:n vuoden 2019 hajuseurantaportti kumoaa arviointiselostuksessa esitetyn käsityksen hajujen nykytilanteesta asutuksen suhteen, tuoden esille myös muuttuneiden ympäristöolosuhteiden luomat reitit, joita seuraten hajut kulkeutuvat. Tällä tiedolla on merkitystä nyt käsiteltävään lupahakemukseen, sillä myös lupahakemuksessa esitettyjen toimintojen hajut, jotka usein ovat ilmaa raskaampia yhdisteitä, käyttäytyvät samoin ja mahdollistavat hajujen leviämisen asuinalueille.

Jo vuosia on ollut todettavissa, että kyse ei ole vain jäteaseman lähimmistä asukkaista ja heidän elinolosuhteistaan, vaan laajemmasta, pitkäaikaisesta Korvenmäen jäteaseman aiheuttamasta ongelmasta, vaikka muun muassa biokaasulaitokselle ja etanolin valmistuslaitokselle ei ole vielä haettu ympäristölupaa.

Muutoksenhakijan aluehallintovirastolle osoitetussa muistutuksessa 20.4.2020, on kronologisesti osoitettu Korvenmäen jätekeskuksen toiminnoissa pitkäaikaisesti esiintyneet ja merkittävät puutteet, jotka yksinään osoittavat, että ELY-keskuksen lausunto yhteysviranomaisen arviointiselostuksesta antaman lausunnon ajantasaisuudesta on virheellinen.

Muutoksenhakija on toimittanut Korvenmäen jäteaseman hajuihin liittyvät havaintonsa ELY-keskukseen vuodesta 2012 alkaen. Muutoksenhakija on ollut asian takia usein yhteydessä myös Salon kaupungin ympäristönsuojeluun ja valvontaan sekä ympäristöterveydenhuoltoon. Yhteydenotot ovat sisältäneet jatkuvaa, ajantasaista tietoa ja yhteenvetoa hajuista asunnossa ja piha-alueella sekä hajujen aiheuttamista terveysoireista. Noin 80 prosentissa muutoksenhakijan hajuilmoituksista on tietoa terveysoireiluista. Muutoksenhakijan asunto sijaitsee noin 2,3 kilometrin etäisyydellä

jätekeskuksesta, joten muutoksenhakija ei kuulu YVA:ssa mainittuihin lähimpiin asukkaisiin. Muutoksenhakija on oleskellut vuodesta 2012 lähtien käytännöllisesti katsoen jatkuvasti asunnossaan, havainnoimassa Korvenmäen jäteaseman hajuja, jotka ovat vuosien ajan merkittävästi pilanneet muutoksenhakijan eläkepäiviä.

Aluehallintovirasto on päätöksessään tukeutunut ELY-keskuksen arvioon arviointiselostuksesta annetun lausunnon ajantasaisuudesta. Aluehallintovirastolla ei ole ollut lupahakemusasiakirjojen perusteella arvioiden kaikkea sitä ajantasaista tietoa, joka vaikuttaa myös YVA:n ajantasaisuuteen.

ELY-keskuksen lausunto YVA-yhteysviranomaisen lausunnon ajantasaisuudesta on ristiriitainen seuraavilta osiltaan:

Yhteysviranomaisen lausunnossa on mainittu muun muassa että, "Salon kaupungin lausunnosta käy ilmi, että päästöjen mallinnuksessa eivät ole mukana Metsäjaanun teollisuusalueen toteuttamiseksi aloitetut ja edelleen jatkuvat maastoa muuttavat varsin mittavat toimet, kuten metsänhakkuut ja louhinta. Tämän teollisuusalueen toteuttamisesta aiheutuvat muutokset ympäristön olosuhteissa edellyttävät leviämismallilaskelmien tarkistamista hankkeen suunnittelun edetessä viimeistään ympäristöluvan hakemusvaiheeseen."

Yhteysviranomainen on tuolloin todennut, että maastoa muuttavat toimet ovat varsin mittavia. Kuitenkin ELY-keskuksen lausunnossa yhteysviranomaisen lausunnon ajantasaisuudesta on todettu, että ELY-keskus jakaa hankkeesta vastaavan näkemyksen siitä, että ympäristöolosuhteet ja ympäristön tila Korvenmäen jätekeskuksen vaikutusalueella eivät ole muuttuneet merkittävästi vuodesta 2012. Muutoksenhakijan aikaisemmin esittämä tieto ja viimeisimpänä hakemukseen liitetty Ramboll Oy:n selvitys hajuista karttaliitteineen osoittaa jotain muuta.

Satelliittikuvasta tarkastellen kyseinen puustosta paljaaksi hakattu alue seuraa viereistä Salo–Helsinki valtatieltä ja on arviolta runsaat 200 metriä leveä ja noin 1 000 metriä pitkä, joten muutos maastossa on todella merkittävä. Hakkuualue, joka on nykyisin Metsäjaanu II-teollisuusaluetta, suuntautuu maastollisesti laskevana kohti kaupunkia ja asuinalueita, muodostaen selvän reitin hajujen leviämiseksi yhdessä valtatie ja valtatiehen nähden poikittaisen, jo aikaisemmin olemassa olleen Tupurin asuinalueen sivuavan leveän voimalinja-aukon kanssa. Lisäksi valtatie toisella puolella sijaitsevat avoimet, uudistetut metsäautotiet ja kunnostettu kuntopolkuverkosto, jotka johtavat kohti Tupurin asuinalueita.

Aluehallintovirasto ei ole ottanut huomioon päätöksessään, että yhteysviranomaisen lausunto 5.12.2012 ja ELY-keskuksen lausunto 12.4.2019 ovat ristiriitaisia, vieden pohjan YVA-selostuksesta annetun lausunnon ajantasaisuudelta ja siten myös siltä, mitä on lausuttu ympäristöolosuhteista ja ympäristön tilasta. Ympäristöolosuhteet ja ympäristön tila Korvenmäen jäteaseman vaikutusalueella ovat muuttuneet pysyvästi.

Aluehallintovirasto on päätöksessään todennut, että hakemukseen ei ollut tarpeen liittää päivitettyä ilmapäästöjen leviämismallinnusta, sillä leviämismallinnus oli tehty lähinnä jätteenpolttolaitoksen päästöjen leviämisen selvittämiseksi. Väitteelle ei löydy perusteita asiakirjoista.

Hajujen leviäminen ilman uutta mallinnusta tulee ympäristölupahakemuksessa selvästi esille, sillä hakemuksen liitteenä oleva Ympäristöilman hajuseuranta Korvenmäen alueella (Ramboll, 2019) karttapiirroksineen osoittaa, että hajut eivät seuraa YVA-selostuksessa esitettyjä hajupäästö nykytilanteessa - karttapiirroksia, vaan hajut ovat jo vuosikausia siirtyneet Ramboll Oy:n raportin mukaisesti asuinalueille.

YVA-selostuksessa esitetyt nykytilan kuvaukset hajujen leviämisestä virheineen ovat tietokonemallinnuksia virheellisistä lähtötiedoista. Ramboll Oy:n (2019) selvitys hajujen siirtymisistä asuntoalueille ovat todellisia mittaustuloksia, jotka pätevät hajujen siirtymisreittien kuvauksina, ottaen huomioon myös muuttuneet ympäristöolosuhteet ja ympäristön nykytilan, myös nyt ympäristölupahakemuksessa esitetyille hajuja muodostaville yhdisteille.

Kyseinen Ramboll Oy:n TRS-yhdisteiden hajunmittauslaitteisto vuosina 2017–2018 oli enimmäns osan mittausajasta muutoksenhakijan asunnon piha-alueella noin 15 metrin etäisyydellä muutoksenhakijan asunnon koneellisen ilmanvaihdon tuloilman (noin 150 m³/h) sisään-tuloaukosta (mittausjakson alkuaan noin 200 metrin etäisyydellä asunnosta). Tämä ja muutoksenhakijan yli 1 000 ilmoitusta hajuista oireiluineen osoittavat, että Korvenmäen jäteasema on hajuillaan pilannut muutoksenhakijan asunnon sisäilmaa usein asumiskelvottomaksi.

Aluehallintovirasto ei ole ottanut huomioon päätöksessään sitä, että sillä on ollut käytössään Ympäristöilman hajuseuranta Korvenmäen alueella -raportti (Ramboll, 2019) karttapiirroksineen, josta ilmenee selvästi, että hajut suuntautuvat YVA:ssa esitetyn nykytilan kuvauksen vastaisesti asuinalueille. Korvenmäen jäteasema ja kaatopaikan lakikorkeus ovat huomattavan korkealla, jolloin ilmaa raskaammilla haisevilla rikkiyhdisteillä ja jäteaseman muilla haisevilla yhdisteillä on käytännössä esteetön mahdollisuus saavuttaa ympäröivät asuinalueet Rambollin raportin 2019 mukaan.

Myös muuttuneiden ympäristöolosuhteiden ja ympäristön tilan vuoksi ympäristölupahakemuksessa esitettyjen selvästi laajentuneiden, muuttuneiden ja lisääntyneiden toimintojen hajut jäteasemalta mahdollistavat hajujen hakeutumisen samoja reittejä kohti asuinalueita, kumuloituen, vaikka vasta nyt vajaan vuosikymmenen hajujen jälkeen kuluneen noin puolen vuoden aikana hajut ovat selvästi laimentuneet. Kuitenkin varsinkin heinäkuusta alkaen ja syksyllä edelleen jonkin verran lisääntyvissä määrin, on ollut havaittavissa jätteen ja etikkaisen hajun esiintymistä muutoksenhakijan asuinalueella.

Aluehallintovirasto on hyväksynyt päätöksessään lupamääräyksessä 55 polttokelpoisen jätteen paalauksen ulkotiloissa. Aluehallintoviraston päätös on tältä osin virheellinen, koska hallitilaa voitaisiin laajentaa sisätiloissa

tapahtuvaa paalausta varten, jolloin myös hajujen leviämistä voidaan hallita paremmin.

Avokompostoinnista annetun lupamääräyksen 49 osalta aluehallintoviraston päätös on puutteellinen ja epäselvä avokompostoinnin hajujen hallinnan ja valvonnan osalta, muun muassa ilmaisujen "tarvittaessa peittää" ja "tulee ehkäistä rajoittamalla" osalta.

Aluehallintoviraston päätös on virheellinen kaatopaikkakaasun hyödyntämisen ja käsittelyasteen osalta, koska perusteluksi mainitaan riittämättömät tiedot sille, että ympäristöluvassa ei ole voitu antaa määräystä kaatopaikkakaasun hyödyntämisestä ja/tai käsittelyasteesta, varsinkin kun aluehallintovirastolla on päätöstä tehdessään ollut tiedot aikaisemmista, pahoistakin hajuongelmista. Tämä ei voi olla riittävä peruste.

Muutoksenhakija on lisäksi uudistanut aluehallintovirastolle antamassaan muistutuksessa esittämät seikat.

2. *Lounais-Suomen Jätehuolto Oy* on vaatinut, että aluehallintoviraston päätöksen lupamääräyksiä 1, 17, 22, 23, 26, 39 ja 54 muutetaan seuraavasti:

Lupamääräyksen 1 toiminta-aikoja tavanomaisen toiminnan osalta on muutettava siten, että myös lauantaisin ja sunnuntaisin toimintaa saadaan harjoittaa vastaavasti kuin arkipäivinä eli klo 6.00–22.00. Lupamääräys 1 kuuluisi muutettuna seuraavasti: ”Jätekeskuksen toimintaa saa harjoittaa viikon jokaisena päivänä kello 6.00–22.00. Toimintaa ei saa harjoittaa arkipäivinä, juhannusaattona tai jouluaattona. Eriyisen meluavaa jätteenkäsittelytoimintaa, kuten betonin, tiilen tai romurenkaiden murskausta sekä puujätteen murskausta tai haketusta tai muuta edellä mainittuihin rinnastettavaa toimintaa saa harjoittaa maanantaista perjantaihin kello 7.00–18.00 ja lauantaisin kello 9.00–15.00 pyhäpäiviä, juhannusaattoja ja jouluaattoja lukuun ottamatta, jolloin toimintaa ei saa harjoittaa.”

Lupamääräyksen 17 ensimmäistä kappaletta on muutettava siten, että siinä määrätään pohjarakenteista vain loppusijoitusalueille. Lupamääräyksen 17 ensimmäinen kappale kuuluisi muutettuna seuraavasti: ”Mikäli kaatopaikka-alueella käytetään jätteiden tai materiaalien varastointiin tai käsittelyyn ennen sen käyttöönottoa loppusijoitusalueena, tulee alueelle rakentaa kulutusta kestävä liikennöntiketteros. Loppusijoitusalueella tulee olla pohjarakenteet ennen alueen käyttöönottoa loppusijoitusalueena.”

Lupamääräyksen 22 ensimmäistä kappaletta on muutettava siten, että määrätyt bentoniittimaton ominaisuuksia koskevat yksityiskohtaiset kriteerit poistetaan ja lupamääräyksen 22 ensimmäinen kappale kuuluisi muutettuna seuraavasti: ”Pintarakenteissa käytettävän bentoniittimaton on täytettävä kulloinkin voimassa olevat laatu-normit.”

Lupamääräyksen 23 toista kappaletta on muutettava siten, että siitä poistetaan vaatimus painumalevyjen käytöstä ja lupamääräyksen 23 toinen kappale kuuluisi muutettuna seuraavasti: ”Pintarakenteiden rakentamisen yhteydessä

tulee suljettavalle kaatopaikanosalle sijoittaa sisäisen veden pinnan korkeuden havaintoputkia vähintään 1 kpl/ha.”

Lupamääräyksen 26 ensimmäistä kappaletta on muutettava siten, että määräys sallii jätemateriaalin käytön loppusijoitusalueiden rakenteissa kaatopaikan jäteluokituksesta riippumatta kaatopaikoista annetun valtioneuvoston asetuksen mukaisesti. Lupamääräyksen 26 ensimmäinen kappale kuuluisi muutettuna seuraavasti: ”Loppusijoitusalueiden pohjarakenteen tiivistyskerroksen ja pintarakenteen tiivistyskerroksen välillä tarpeellisessa rakentamisessa (esim. kuivatuskerrokset, suodatinrakenteet, tiet, välipeittokerrokset, kaasunkeräyskerros, täytön pinnan muotoilu) saa käyttää käyttötarkoitukseensa soveltuvia uusio- ja jätemateriaaleja, teollisuuden sivutuotteita ja pilaantuneita maita. Hyödyntämisen tulee olla suunnitelmallista ja hyödyntämiskohteet tulee esittää kaatopaikan käyttö- ja hoitosuunnitelmassa. Välipeittokerroksissa saa hyödyntää jätettä enintään noin 0,4 metriä paksuina kerroksina. Käytettävien jätemateriaalien on oltava kaatopaikoista annetun valtioneuvoston asetuksen 13 §:n mukaisia, täytettävä kaatopaikalle sijoittamisen kelpoisuusvaatimukset, oltava käyttötarkoitukseensa teknisesti soveltuvia ja säilytettävä pitkälläkin aikavälillä käyttökohteensa kannalta tärkeät ominaisuudet, kuten vedenläpäisevyys kuivatuskerroksessa.”

Lupamääräyksen 39 toista kappaletta on muutettava siten, että määräys sallii pilaantuneiden maiden välivarastoinnin ja käsittelyn myös tavanomaisen jätteen kaatopaikan pohjarakenteet omaavalla alueella ja alueella, jossa on tiivisasfaltti. Lupamääräyksen 39 toinen kappale kuuluisi muutettuna seuraavasti: ”Pilaantuneet maat tulee välivarastoida ja käsitellä nestetiiviiksi päällystetyllä alueella (esim. tiivisasfaltti, tyhjätila enintään 5 % ja kulutuskerros) tai tavanomaisen tai vaarallisen jätteen kaatopaikan pohjarakenteet omaavalla alueella, jolle ei ole vielä loppusijoitettu jätettä. Pysyvillä orgaanisilla yhdisteillä pilaantuneet maat tulee loppusijoittaa vaarallisen jätteen loppusijoitusalueelle niille varattuun erilliseen osaan erilleen muista jätteistä, siten etteivät jätejakeet pääse sekoittumaan keskenään. Sijoituspaikka tulee merkitä selvästi loppusijoitusalueelle sekä karttapiirroksen, joka on esitettävä valvontaviranomaiselle vuosiraportin yhteydessä.”

Lupamääräyksen 54 toista kappaletta on muutettava siten, että määräys sallii paalattun polttokelpoisen jätteen varastoinnin kolmen vuoden ajan ja määräyksestä poistetaan lupamääräysten tarkistamisen mahdollistava vaatimus jätteen varastoinnin ylittäessä määräyksessä tarkoitettua aikarajan. Lupamääräyksen 54 toinen kappale kuuluisi muutettuna seuraavasti: ”Käsittelemätön irtonaisena varastoitava polttokelpoinen jäte tulee vastaanottaa ja välivarastoida hallissa tai vastaavassa suojatussa tilassa. Irtonaisen polttokelpoisen jätteen varastointiaika saa olla enintään 12 viikkoa. Tilanteessa, jossa polttokelpoisen jätteen toimittaminen luvanhaltijasta riippumattomista syistä keskeytyy tilapäisesti, saa polttokelpoista jätettä varastoida jätekeskuksen asfaltoidulla varastokentällä tai loppusijoitusalueella, jolle ei vielä ole loppusijoitettu jätettä, paalattuna kerrallaan enintään 50 000 tonnia ja varastointiaika saa olla enintään 3 vuotta kerrallaan. Varastointi

loppusijoitusalueella edellyttää, että varastoinnista ei aiheudu haittaa kenttien ja loppusijoitusalueiden pinta- ja pohjarakenteille. Poikkeuksellisen varastoinnin aloittamisesta tulee ilmoittaa Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle viipymättä tarpeen ilmettyä. Ennen varastoinnin aloittamista tulee tässä päätöksessä myöhemmin määrätty poikkeustilannetta koskeva vakuus olla asetettu.”

Yhtiö on perustellut vaatimuksiaan muun muassa seuraavasti:

Lupamääräyksen 1 muutosvaatimuksen osalta yhtiö on lupahakemuksessaan esittänyt, että jätekeskuksen toimintaa tulisi saada harjoittaa klo 6–22 kaikkina viikonpäivinä. Erityisen meluavalle toiminnalle yhtiö on esittänyt toiminta-ajoiksi klo 7–18 maanantaista perjantaihin ja klo 9–15 arkilauantaisin. Vastoin hakemusta aluehallintovirasto on määrännyt lupamääräyksessä 1 jätekeskuksen toiminta-ajoiksi klo 6–22 ainoastaan maanantaista perjantaihin ja klo 9–15 lauantaisin. Sunnuntaisin ei luvan mukaan toimintaa saa harjoittaa hakemuksesta huolimatta.

Erityisen meluavaa toimintaa koskeva määräys vastaa yhtiön hakemuksessa esittämää ehdotusta.

Aluehallintovirasto on ilmeisesti tehnyt virheen päätöstä tehdessään, sillä aluehallintovirasto on kyseistä lupamääräystä koskevissa perusteluissa todennut seuraavasti: ”Jätekeskuksen toiminta-aikaa ei ole tarpeen rajoittaa hakijan esittämästä melun tai muun syyn takia.” Aluehallintoviraston toiminta-aikaa koskeva lupamääräys on suppeampi kuin yhtiön esittämät toiminta-ajat, joten toiminta-aikoja koskeva lupaehto on ilmeisesti kirjattu epähuomiolla toisin kuin hakemuksessa. Aluehallintoviraston perustelut ovat myös puutteelliset hallintolain 45 §:n 1 momentin vastaisesti, sillä perusteluissa on sivuutettu hakemuksessa esitetyt toiminta-ajat, eikä syitä suppeammille toiminta-ajoille ole esitetty. Myöskään estettä sille, miksi hakijan esittämiä toiminta-aikoja ei voisi määrätä, ei ole esitetty perusteluissa.

Aluehallintovirasto on aiemmin hyväksynyt Lounais-Suomen Jätehuolto Oy:n esittämät toiminta-ajat, 6–22 joka päivä, Topinojan jätekeskuksessa. Jätekeskuksen toiminnan luonteesta johtuen sekä huoltovarmuuden takaamiseksi sen on voitava toimia joustavasti joka päivä. Jätehuolto on voitava järjestää luotettavasti riippumatta luvassa määrättyistä toiminta-ajoista.

Toiminnan kannalta on olennaista toimia hakemuksessa esitetyillä toiminta-ajoilla, jotta jätekeskuksen toimintaa pystytään harjoittamaan ja voidaan varmistua jätekeskuksen luvanmukaisesta toiminnasta. Lupapäätöstä laajemmat toiminta-ajat ovat tärkeitä myös ennalta varautumiseksi mahdollisten häiriö- tai poikkeustilanteiden varalta. Lupamääräyksessä ei ole otettu huomioon ympäristönsuojelulain 52 §:n 3 momentin mukaisesti teknisiä ja taloudellisia mahdollisuuksia toimia määräyksen mukaisilla toiminta-ajoilla häiriö- tai poikkeustilanteissa tai edes tavanomaisessa päivittäisessä toiminnassa. Lupamääräyksessä 1 ei ole otettu huomioon velvollisuutta antaa määräyksiä häiriö- tai poikkeustilanteiden varalle ympäristönsuojelulain

52 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaisesti, koska jätekeskuksen toiminta-ajat ovat perusteetta suppeammat kuin mitä on haettu.

Lupamääräys 17 on vastoin kaatopaikka-asetuksen 6 §:ää, joka edellyttää pohjarakenteita vain kaatopaikoilla, toisin kuin aluehallintoviraston päätöksessä, jossa niitä on edellytetty myös jätteenkäsittelyalueella. Yhtiön tarkoituksena on rakentaa jätekeskuksen laajennusalueille asfalttikenttäalueita jätteen käsittelyä ja varastointia varten. Valituksenalaisen päätöksen lupamääräys 17 edellyttää kulutusta kestävästä liikennöintikerroksen rakentamista jätteen käsittelyä ja varastointia varten alueella, joka otetaan myöhemmin käyttöön loppusijoitusalueena. Lupamääräys on epäselvä, mutta se voidaan ymmärtää siten, että kaatopaikan pohjarakenteet tulisi rakentaa jo ennen kulutusta kestävästä liikennöintikerroksen rakentamista käsittely- ja varastointialueella, mikä on tarpeettomasti ankarampi määräys kuin mitä kaatopaikka-asetuksen 6 §:ssä on edellytetty. Kyseisen säännöksen mukaan pohjarakenteita edellytetään kaatopaikalla. Kenttää, jolla käsitellään ja varastoidaan jätettä, ei voida kaatopaikka-asetuksen 3 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla pitää kaatopaikkana, jolta edellytettäisiin kaatopaikan pohjarakenteita ennen kuin alue on muutettu kaatopaikaksi ja otetaan loppusijoituskäyttöön. Selvyyden vuoksi ja kaatopaikka-asetuksen nojalla olisi perusteltua muuttaa lupamääräyksen kohta vaatimuksen mukaiseksi.

Lisäksi pohjarakenteen rakentaminen siinä vaiheessa, kun alueella vasta käsitellään ja varastoidaan jätettä, ei ole taloudellisesti mahdollista. Lupamääräyksessä tarkoitettuja asfalttikenttiä käytetään jätteen käsittely- ja varastointialueina hyvin pitkään, jopa noin 10–20 vuotta, ennen kuin ne mahdollisesti muutetaan loppusijoitusalueiksi ja ennen kaatopaikan pohjarakenteiden rakentamista. Lupamääräys on myös ympäristönsuojelulain 52 §:n 3 momentin vastainen, sillä siinä ei ole otettu huomioon teknisiä ja taloudellisia mahdollisuuksia noudattaa määräystä.

Lupamääräyksen 39 mukaan pilaantuneiden maa-ainesten käsittelyn ja välivarastoinnin on tapahduttava nestetiiviillä alueella, eli välivarastoinnin ja käsittelyn edellytyksenä ei ole kaatopaikan pohjarakenne. Lupamääräyksessä 52 on myös todettu, että kuonan käsittelyn on tapahduttava hallissa vettä pidättäväksi päällystetyllä ja viemäroidyllä kentällä. Jätteen käsittelyn edellytyksenä ei ole tässäkään lupamääräyksessä kaatopaikan pohjarakenne. Loppusijoitusalueen pohjarakenteen edellyttäminen lupamääräyksessä 17 olisi ristiriidassa lupamääräysten 39 ja 52 kanssa. Koska määräys 17 on ristiriidassa edellä mainittujen määräysten kanssa, aluehallintovirasto on ilmeisesti tarkoittanut lupaehdot tulkittavan vaatimusta vastaavasti, mutta on epähuomiossa muotoillut lupaehdon toisin.

Lupamääräyksessä 22 on määritelty kaatopaikan pintarakenteissa käytettävän bentoniittimaton ominaisuudet, jotka sen on täytettävä. Bentoniittimattoa koskevat vaatimukset on määritelty tarpeettoman yksityiskohtaisesti, mikä on vastoin ympäristönsuojelulain 52 §:n 1 momenttia, jonka mukaan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi annettujen määräysten on oltava tarpeellisia. Lisäksi aluehallintovirasto on perusteluissaan todennut, että lupamääräys olisi jätelain 13 §:n 3 momentin mukainen. Lupamääräys vaikeuttaa 13 §:n

3 momentin mukaisen periaatteen toteutumista, sillä kaatopaikan rakenteita koskevat laatuvaatimukset muuttuvat ja kehittyvät jatkuvasti.

Antamalla liian yksityiskohtaiset tekniset lupamääräykset estetään parhaan käyttökelpoisen tekniikan käyttö ja ympäristön kannalta parhaan käytännön noudattaminen sekä ympäristön kannalta parhaiden materiaalien käyttö kulloisessakin rakentamistilanteessa ja ajankohtana. Ympäristön kannalta olisi parempi edellyttää kulloinkin voimassa olevien laatuvaatimusten noudattamista, sillä tällöin voidaan varmistua parhaan käyttökelpoisen tekniikan käytöstä ja ympäristön kannalta parhaan käytännön noudattamisesta.

Lisäksi on mahdollista ja todennäköistä, että lupamääräyksen vaatimukset täyttävällä bentoniittimatolla saattaa joskus olla saatavuushäiriöitä tai että kyseistä vaatimukset täyttävää bentoniittimattoa valmistaa vain harva valmistaja, jolloin sen hinta voi muodostua kohtuuttoman korkeaksi. Tällaisessa tilanteessa yhtiöllä tulisi voida olla liikkumavaraa toiminnan järjestämisessä. Määräys ei ole ympäristönsuojelulain 52 §:n 3 momentin mukaisesti teknisesti tai taloudellisesti mahdollinen toteuttaa. Lupamääräyksessä tulisi tarkkojen teknisten määräysten sijaan viitata kulloinkin voimassa oleviin laatuvaatimuksiin, esimerkiksi infrarakentamisen yleisten laatuvaatimusten (InfraRYL) mukaisesti.

Lupamääräys 23 on vastoin ympäristönsuojelulain 62 §:n 1 momenttia, koska määräys ei ole tarpeellinen jätehuollon seuraamiseksi tai tarkkailemiseksi. Lupamääräyksessä 23 edellytetään painumalevyjen käyttöä kaatopaikan painumien mittaamisessa. Kaatopaikka-asetuksen 40 §:n 2 momentin mukaan seurannassa ja tarkkailussa käytettävien näytteiden on oltava edustavia. Painumalevyjen käyttö ei ole enää nykyään yleisesti käytössä olevaa tekniikkaa jätetäytön pinnan painumien mittaamisessa, sillä niillä ei saada luotettavia ja edustavia tuloksia jätetäytön painumista. Esimerkiksi nykyään yleisesti käytössä olevalla säännöllisesti tapahtuvalla laserkeilauksella tai muilla pinnan mittaamenetelmillä saadaan luotettavat ja edustavat seurantamittaukset kaatopaikka-asetuksen 40 §:n 2 momentin mukaisesti. Lupamääräys johtaa kaatopaikka-asetuksen vastaiseen tilanteeseen. Lisäksi lupamääräyksessä 71 todetaan, että loppusijoitusalueiden painumista on tarkkailtava vähintään kerran vuodessa toteutettavin mittauksin. Lupamääräys on riittävä painumisen tarkkailemiseksi ilman, että on ollut tarpeellista yksilöidä mittaamenetelmää.

Lupamääräys 26 on vastoin kaatopaikka-asetuksen 13 §:n 2 momenttia, jonka mukaan tavanomaista jätettä saa käyttää kaatopaikan rakentamisessa tietyin edellytyksin. Lupamääräyksessä 26 sallitaan uusio- ja jätemateriaalien, teollisuuden sivutuotteiden ja pilaantuneiden maiden käyttö loppusijoitusalueiden rakenteissa tietyin ehdoin, ja kohdan mukaan edellä mainittujen materiaalien on oltava kyseisen kaatopaikan jäteluokituksen mukaisia. Määräys johtaa tilanteeseen, jossa kaatopaikan rakenteissa käytettyjen muiden kuin jätemateriaalien olisi oltava kyseisen kaatopaikan jäteluokituksen mukaisia.

On selvää, ettei jäteluokitusta voida soveltaa muihin materiaaleihin kuin jätteeseen. Lupamääräys johtaisi siihen, ettei vaarallisen jätteen kaatopaikan rakenteissa saisi käyttää tavanomaista jätettä, vaikka edellä mainittu lainkohta sallii tavanomaisen jätteen käytön tietyin edellytyksin vaarallisen jätteen kaatopaikalla. Kyseisen lainkohdan mukaan pysyvää tavanomaista jätettä on sallittua käyttää kaatopaikkarakentamisessa riippumatta ko. kaatopaikan jäteluokituksesta. Lisäksi muuta soveltuvaa tavanomaista jätettä on sallittua em. lainkohdan mukaan käyttää vaarallisen jätteen kaatopaikan pintarakenteen tiivistyskerroksessa ja sen yläpuolisissa rakenteissa. Lupamääräys johtaa ankarampaan lopputulokseen kuin asetuksen mukaan on sallittua. Lisäksi kyseessä olisi yleisestä lupakäytännöstä poikkeava ehto. Esimerkiksi Etelä-Suomen aluehallintoviraston ympäristölupaa koskevassa päätöksessä 277/2016/1 sallittiin tavanomaisen jätteen hyödyntäminen vaarallisen jätteen kaatopaikalla sekä pohja- että pintarakenteissa, kunhan ne olivat kaatopaikka-asetuksen 13 §:n mukaisia.

Määräystä koskevissa perusteluissaan aluehallintovirasto on maininnut, että kaatopaikan rakenteissa käytettävän jätteen on oltava kaatopaikka-asetuksen mukaista. Aluehallintovirasto ei ole perustellut sitä, miksi lupamääräyksessä jätemateriaalien käyttöä on rajoitettu kaatopaikka-asetuksen mukaisesta. Aluehallintovirasto ei ole ilmeisesti tarkoittanut kaatopaikka-asetuksesta poikettavan, vaan on kirjannut lupamääräyksen epähuomiossa virheellisesti.

Lupamääräyksen mukaan pilaantuneiden maa-ainesten välivarastoinnin ja käsittelyn on tapahduttava nestetiiviiksi päällystetyllä alueella (esimerkiksi eristeasfaltti, tyhjätila enintään 3 % ja kulutuskerros) tai vaarallisen jätteen kaatopaikan pohjarakenteet omaavalla alueella, jolle ei ole vielä loppusijoitettu jätettä. Lupamääräys on kohtuuton, sillä lupamääräyksen seurauksena nykyistä pilaantuneiden maa-ainesten käsittelyä on mahdoton jatkaa alueella. Voimassa olevan ympäristöluvan mukaisesti pilaantuneiden maa-ainesten käsittely ja varastointi on tapahtunut alueella, jolla on tavanomaisen jätteen kaatopaikan pohjarakenteet.

Lupaehdosta seuraisi se, että olemassa olevia alueita, joilla on tavanomaisen jätteen kaatopaikan pohjarakenteet ja joilla käsitellään PIMA-maita, tulisi muuttaa siten, että niille rakennetaan vaarallisen jätteen kaatopaikan pohjarakenteet. Tämä olisi ympäristönsuojelulain 52 §:n 3 momentin vastaista, sillä olemassa olevien tavanomaisen jätteen kaatopaikan pohjarakenteiden muuttaminen vaarallisen jätteen kaatopaikan pohjarakenteiksi olisi sekä teknisesti että taloudellisesti mahdotonta.

Lupamääräys on ilmeisesti epähuomiossa kirjattu virheellisesti, sillä aluehallintovirasto on perusteluissaan todennut, että pilaantuneet massat on väliaikaisestikin tarpeen varastoida pohjarakenteilla varustetuilla alueilla, joilla on riittävä tiiveystaso. Lupamääräykseen olisi tullut kirjata mahdollisuus harjoittaa pilaantuneiden maa-ainesten käsittelyä ja välivarastointia myös tavanomaisen jätteen kaatopaikan alueilla. Tavanomaisen jätteen kaatopaikan pohjarakenteet ovat riittävät tiiviit maa-ainesten välivarastointiin ja käsittelyyn aluehallintoviraston edellytysten mukaisesti. Aluehallintovirasto ei ole

perustellut lupamääräyksen vaatimusta vaarallisen jätteen kaatopaikan pohjarakenteista ja hakemuksessa esitetystä poikkeamista.

Lupamääräyksen vaatimus eristeasfaltista (tyhjätila 3 %) on myös kohtuuton, sillä esimerkiksi yhtiön käyttämällä tiivisasfaltilla (tyhjätila 5 %) on riittävä tiiveystaso pilaantuneiden maa-ainesten välivarastointiin ja käsittelyyn. Määräys käyttää eristeasfalttia ei ole ollut ympäristönsuojelulain 52 §:n 1 momentin nojalla tarpeellinen ympäristön pilaamisen ehkäisemiseksi.

Lupamääräys 54 on vastoin kaatopaikka-asetuksen 3 §:n mukaista 3 vuoden välivarastointiaikaa, koska siinä on määrätty välivarastointiajaksi 12 kuukautta. Lupamääräyksessä on annettu määräys välivarastoida paalattua polttokelpoista jätettä korkeintaan 12 kk ajan. Aluehallintoviraston perustelut ovat ristiriidassa lupamääräyksen sisällön kanssa. Aluehallintovirasto on perusteluissaan todennut polttokelpoisen jätteen välivarastointiin soveltuvan 3 vuoden välivarastointiajan kaatopaikka-asetuksen 3 §:n mukaisesti, mutta määräykseen on ilmeisesti epähuomiossa merkitty välivarastointiajaksi 12 kuukautta.

Perusteita poiketa asetuksen sallimasta välivarastointiajasta ei ole eikä niitä ole päätökseen kirjattu. Aluehallintoviraston päätöksessä mainitut lupamääräyksen perustelut tukevat 3 vuoden välivarastointiaikaa, sillä aluehallintovirasto ei ole nähnyt esteitä paalien säilyttämiselle ulkona pitkälläkään aikavälillä. Lupamääräys ei näiltä osin ole myöskään ympäristönsuojelulain 52 §:n 1 momentin mukaisesti tarpeellinen ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Paalattua polttokelpoista jätettä saa lupamääräyksen mukaan välivarastoida korkeintaan 50 000 tonnia kerrallaan. Tämän kokoisen paalivaraston purkaminen ei ole teknisesti tai taloudellisesti mahdollista 12 kuukauden kuluessa, vaan purkaminen edellyttää kaatopaikka-asetuksen 3 vuoden välivarastointiaikaa. Yhtiöllä on jo olemassa oleva paalivarasto, jota ei luvan tullessa lainvoimaiseksi voitaisi purkaa 12 kuukauden kuluessa. Lupamääräys on myös ympäristönsuojelulain 52 §:n 3 momentin vastainen, sillä siinä ei ole otettu huomioon yhtiön teknisiä tai taloudellisia mahdollisuuksia noudattaa lupaehtoa.

Lisäksi lupamääräyksessä on edellytetty lupamääräyksen tarkistamista, mikäli poikkeustilanteita on 18 kuukautta 3 vuoden aikana. Ehtoa ei ole teknisesti tai taloudellisesti mahdollista noudattaa. Aluehallintovirasto on lisäksi tulkinnut hakemusta virheellisesti, sillä vaikka paalivarastointi sinänsä on epätavallista, on se osa yhtiön normaalia toimintaa. Ei ole perusteltua edellyttää lupaehtojen tarkistamista poikkeustilanteiden keston perusteella.

Asian käsittely hallinto-oikeudessa

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on antanut valitusten johdosta lausunnon, jossa on todettu seuraavaa:

██████████ valituksen osalta aluehallintovirastolla ei ole lisättävää siihen, mitä valituksenalaisen päätöksen ratkaisussa ja sen perusteluissa on sanottu.

Lounais-Suomen Jätehuolto Oy:n valituksen osalta aluehallintovirasto on pyytänyt ottamaan huomioon, mitä valituksenalaisen päätöksen ratkaisussa ja sen perusteluissa on sanottu, ja todennut valituksen kohteena olevien lupamääräysten osalta lisäksi seuraavaa:

Lupamääräystä 1 ei tule muuttaa valituksessa esitetyn mukaiseksi. Hakijan esitystä jätekeskuksen toiminta-aikojen muutokseksi ei ole käsitelty hakemuksessa muualla kuin liitteessä 15, jossa esitykset toiminta-aikoja koskevan määräyksen muutoksiksi on ilmaistu epäselvästi, eikä esitettyjä muutoksia ole perusteltu. Hakijan tahtotila ei ole käynyt hakemuksesta riittävän selvästi ilmi. Valituksen mukainen toiminta-ajan laajennus olisi merkittävä verrattuna muun muassa hakemuksessa ilmoitettuun vuoden 2019 toteutuneisiin toiminta-aikoihin, ottaen myös huomioon lausunnoissa ja muistutuksissa esiin nostetut toiminnasta aiheutuneet meluvaikutukset. Muutos valituksen mukaisiksi toiminta-ajoiksi olisi ollut niin merkittävä, että esitys olisi tullut tuoda selkeästi ja yksiselitteisesti esiin jo hakemuksen tiivistelmässä sekä käsitellä muutoksen vaikutukset toiminnan päästöihin ja ympäristövaikutuksiin kattavasti hakemuksen kyseisiä asioita koskevissa osioissa.

Lupamääräykseen 17 valituksessa esitetty muutos ei ole aluehallintoviraston näkemyksen mukaan tarpeellinen. Määräyksellä 17 on perusteluista ilmenevällä tavalla tarkoitettu tilannetta, jossa jo kaatopaikan pohjarakenteet omaavalla alueella harjoitetaan jätteenkäsittelytoimintaa. Määräys kulutusta kestävän liikennöintikerroksen rakentamiseksi tällaisille alueille on annettu kaatopaikan pohjarakenteiden eheyden varmistamiseksi. Käsittelykenttiä, joille ei vielä ole rakennettu kaatopaikan pohjarakenteita, ei aluehallintoviraston mielestä voida katsoa määräyksen tarkoittamiksi kaatopaikka-alueiksi. Näin ollen määräys 17 ei koske niitä, vaan kyseisiä alueita koskevat määräykset, joissa on annettu ehtoja jätteenkäsittelykenttien rakenteista.

Lupamääräystä 22 ei tule muuttaa valituksessa esitetyn mukaisesti. Aluehallintovirasto on jo aiemmin hyväksynyt pintarakenteen tiivistyskerroksen toteuttamisen bentoniittimatolla Korvenmäen tavanomaisen jätteen kaatopaikalla 25.4.2014 antamallaan päätöksellä nro 85/2014/1. Bentoniittimaton ja salaojamaton laadusta ja toimivuudesta annetut määräykset ovat päätöksen sekä julkaisun "Kaatopaikan käytöstä poistaminen ja jälkihoito, Ympäristöhallinnon ohjeita 1/2008, Suomen ympäristökeskus" mukaisia. Aluehallintovirasto on lupahakemuksen käsittelyn aikana selvittänyt, että määräyksen mukaiset vaatimukset täyttävää bentoniittimattoa on Suomessa saatavilla.

Hakija on hakemuksessaan esittänyt kyseisen lupamääräyksen poistamista kokonaisuudessaan, mutta ei ole perustellut esitystään. Valituksenalaisella päätöksellään aluehallintovirasto on laajentanut bentoniittimaton mahdolliset

käyttökohteet koskemaan myös vaarallisen jätteen kaatopaikan pintarakenteita, joiden osalta pintakerroksen tiivistysrakenteen kestävyys ja pitkänajan toimintakyky ovat ympäristön pilaantumisen estämiseksi tärkeitä. Aluehallintovirasto on katsonut, että määräystä bentoniittimaton laatuvaatimuksista ei ole ollut mahdollista poistaa kokonaisuudessaan. Mikäli hakija olisi toivonut joidenkin muiden laatuksiteerien määräämistä pintarakenteissa käytettäville bentoniittimatoille, olisi hakijan tullut esittää asia lupahakemuksessaan, jotta aluehallintovirasto olisi voinut arvioida kyseessä olevan määräyksen muuttamisen edellytyksiä hakijan esityksen pohjalta. Huomioiden erityisesti bentoniittimaton mahdollinen käyttö vaarallisen jätteen kaatopaikan pintakerroksessa, ei aluehallintoviraston mielestä valituksessa esitetty ”kulloinkin voimassa olevat laatumormit” määrittele riittävän luotettavasti bentoniittimatolta vaadittavaa laatua ja kestävyyttä.

Lupamääräyksen 23 osalta aluehallintovirasto on todennut, että sen tietojen mukaan painumalevyjen käyttö on edelleen yleisesti käytössä oleva menetelmä muun muassa kaatopaikkojen painumisen seurannassa.

Jäte- ja uusiomateriaalien hyödyntämiskriteerejä koskeva valituksenalainen lupamääräyksen 26 kohta on kirjoitettu määräykseen pääosin samassa muodossa kuin hakija on jätteiden hyödyntämisen esittänyt lupahakemuksessaan (hakemuksen luvut 4.3.1.1 ja 4.3.1.2). Aluehallintovirasto on tulkinnut, että hakija on uusiomateriaaleilla ja sivutuotteilla tarkoittanut edelleen jätestatuksen omaavia materiaaleja. Määräyksellä ei ole ollut tarkoitus estää kaatopaikka-asetuksen 13 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaista jätteen hyödyntämistä.

Lupamääräyksen 39 osalta aluehallintovirasto on todennut, että Korvenmäen jätekeskuksen voimassa olevan ympäristöluvan lupamääräyksen 49 mukaan ”Jäteasemalla mahdollisesti välivarastoitavat haitta-aineita sisältävät maa-ainekset tulee sijoittaa vesitiiviiksi päällystetylle alueelle, josta valumavedet johdetaan kaatopaikkavesien keräilyjärjestelmään ja jonka rakenteet estävät sade- ja suotovesien pääsyn alapuolisiin maarakenteisiin.”

Suomen ympäristökeskuksen oppaan ”Asfalttiset ympäristönsuojausrakenteet” (2006) mukaan ”vesitiiviitä asfalttityyppejä eli eristeasfalteja ovat tiivis asfalttibetoni (ABT), valuasfaltti (VA), eristysmastiksi, sivelymastiksi”. Oppaan mukaan ”Asfalttieriste on tiivis, kun sen tyhjätila on alle 3 %, jolloin sen vedenläpäisevyyttä ei pystytä määrittämään normaalilla vedenläpäisevyyden testausmenetelmillä (ASTM D 5084)”.

Edellä esitetty huomioiden aluehallintovirasto ei ole tiukentanut pilaantuneiden maiden välivarastointipaikan suojaustasoa koskevia vaatimuksia voimassa olevaan lupapäätökseen nähden, vaan aluehallintovirasto on asian selkiyttämiseksi ja valvonnan helpottamiseksi täsmentänyt, mitä vesitiiviiksi päällystetyllä alueella tarkoitetaan.

Lupamääräyksen 54 osalta aluehallintovirasto on todennut, että hakija on esittänyt hakemuksessaan, että 50 000 t varastointimäärä koskee

poikkeustilanteita. Aluehallintovirasto on katsonut, että hakemuksessa tilapäiseksi luonnehditun poikkeustilanteen kesto ei voi olla 3 vuotta, joka on katsottava nykyisen lainsäädännön sallimaksi jätteen enimmäisvarastointiajaksi.

Poikkeustilanteessa varastoitavaksi sallitun polttokelpoisen jätteen määrä on erittäin suuri, joten varastointiaikaa on ollut tarpeen rajoittaa 12 kuukauteen paalien rikkoutumisesta aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi. Suuressa paalivarastossa rikkoutuneiden paalien poistaminen ei todennäköisesti ole käytännössä mahdollista, jolloin varastointiajan rajoittamisella ehkäistään paalivarastosta aiheutuvia ympäristövaikutuksia. Määräyksen perusteluihin on jäänyt sallitun enimmäisvarastointiajan osalta virheellisesti viittaus kaatopaikka-asetuksen 3 §:ään, eli lupamääräysten 54 ja 55 perustelujen toisen kappaleen viimeinen lause on ollut tarkoitus poistaa ennen päätöksen antamista.

Salon kaupungin rakennus- ja ympäristölautakunta on antanut valitusten johdosta vastineen Salon kaupungille sekä kaupungin ympäristönsuojelu-, terveydensuojelu- ja kaavoitusviranomaiselle osoitettujen vastinepyyntöjen perusteella. Vastineessa on todettu muun muassa seuraavaa:

Lupamääräyksen 1 osalta vastineessa on esitetty, että alueen välittömässä läheisyydessä ei ole asutusta eikä melusta ole aiemmin valitettu. Viranomaisella ei ole tiedossa estettä, minkä vuoksi haetuille toiminnoille ei voitaisi myöntää toiminta-ajoksi arkisin klo 6–22. Viikonloppuisin toimintaa voisi harjoittaa klo 7–22. Toimintaa ei saa harjoittaa arkipyhinä, jouluaattona ja juhannusaattona. Akuuteissa kriisitilanteissa voisi olla erillinen ympäristölupa- tai valvontaviranomaisen kanssa sovittu menettely, esimerkiksi ilmoitusmenettely, jotta jätehuollosta voitaisiin poikkeuksellisissa tilanteissa huolehtia muina aikoina.

Lupamääräysten 22, 23 ja 26 osalta vastineessa on esitetty, että kaatopaikan rakenteiden ja materiaalien tulee täyttää niille asetetut vaatimukset. Suunnitelmat rakenteista ja niissä käytettävistä materiaaleista tulee hyväksyttäväksi ELY-keskuksella ennen rakentamista. Lupamääräyksissä ei tule sijoittaa toiminnanharjoittajaa tiettyyn materiaaliin vaan sen funktionaaliseen toimintakykyyn.

Lupamääräyksen 39 osalta on esitetty, että vaarallisen jätteen käsittelyn asianmukaisen pohjan rakentamiselle tulee tarvittaessa antaa siirtymäaika, jotta jätteiden käsittelyyn ei tule katkoksia.

Lupamääräyksen 54 osalta on esitetty, että poikkeuksellisia tilanteita varten jätteiden varastointiaika on enimmillään ollut kolme vuotta. Jätteiden varastointia ja käsittelyä ei tule verrata jätteiden loppusijoitukseen pohjarakenteiden vaatimusten kohdalla.

Hajuhaittojen osalta vastineessa on todettu, että nykyään yhä harvemmin ja huomattavasti lievempänä havaittua hajuhaittaa tulee entisestään vähentämään jätepenkereeseen vuoden 2021 aikana rakennettava lopullinen yhden hehtaarin

kokoinen tiivistekerros alueelle, josta tutkitusti on päässyt eniten kaatopaikkakaasuja karkuun. Salon ympäristönsuojelu on lopettanut kuukausittain tehdyt hajutarkkailukierrokset, kun hajuhaittojen todettiin merkittävästi harventuneen ja voimakkuuden oleellisesti vähentyneen.

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue on antanut valitusten johdosta vastineen, jossa on todettu muun muassa seuraavaa:

Lupamääräyksen 1 muuttamiselle toiminta-aikojen laajentamiseksi Lounais-Suomen Jätehuolto Oy:n vaatimuksen mukaisesti ei ole estettä. Korvenmäen jätekeskuksen toiminnan osalta ei ole tullut valituksia, että nykyisestä toiminnasta aiheutuva melu olisi aiheuttanut haittaa naapurustolle.

Lupamääräykseen 17 kohdistuvan yhtiön muutosvaatimuksen osalta ELY-keskus on todennut, että jätekeskuksen alueella ei ole tällä hetkellä riittävästi valmiiksi louhittua kenttätilaa, jota ei olisi osoitettu jossain vaiheessa käytettäväksi loppusijoitusalueeksi. Määräystä voidaan muuttaa siten, että myöhemmin loppusijoituskäyttöön tulevilla alueilla voidaan varastoida ja käsitellä jätteitä, kun sen rakenne muilta osin täyttää varastoinnille ja käsittelylle asetetut vaatimukset.

Valvontaviranomaisella tulee olla tiedossa, mikä rakenne milläkin kenttäalueella on ja mitä toimintoja ko. kenttäalueelle on sijoitettu. Toiminnanharjoittajan tulee vuosiraportoinnin yhteydessä päivittää toimintojen sijoittumista ja kenttien rakenteita koskevat tiedot karttaesityksenä.

Lupamääräyksen 22 muutosvaatimuksen osalta ELY-keskus on todennut, että pintarakenteen tulee täyttää ne vaatimukset mitä kaatopaikka-asetus ja voimassa oleva lainsäädäntö asettavat rakenteelle. Lupamääräys on annettu toiminnanharjoittajan hakemuksen mukaisena eikä hakemuksessa ole esitetty muuta rakennetta. Samansisältöinen lupamääräys on ollut tällä hetkellä voimassa olevassa lupapäätöksessä. Laatuvaatimukset ja ohjeet kaatopaikkojen rakenteista ovat ajan myötä muuttuneet. Lisäksi markkinoilla olevat tuotteet kehittyvät ja aiempien rinnalle tulee vaihtoehtoja, jotka täyttävät samat vaatimukset. Valvontaviranomaisen näkökulmasta on tärkeintä, että valvontaviranomaisella on mahdollisuus hyväksyä myös sellaiset ratkaisut, jotka täyttävät rakenteelle asetetut kaatopaikkojen rakenteita koskevassa lainsäädännössä tai ympäristöhallinnon ohjeissa asetetut vaatimukset. Liian yksityiskohtaisella lupamääräyksellä tätä mahdollisuutta ei ole valvontaviranomaisen käytettävissä. Mikäli lupamääräyksessä viitataan yksilöityihin luvan myöntöhetkellä voimassa olevaan ohjeistuksiin tai yleisiin laatuvaatimuksiin, ne saattavat olla vanhentuneita siinä vaiheessa, kun rakenne tulee toteutettavaksi.

Lupamääräykseen 23 kohdistuvan muutosvaatimuksen osalta ELY-keskus on todennut, että määräys on annettu sen seuraamiseksi, miten pintarakenne painuu pitkällä aikavälillä ja pintarakenteen toiminnan varmistamiseksi. Painumalevyllä voidaan tällä tavoin tarkkailla nimenomaan pintarakenteen

painumista. Valituksessa on vaihtoehtoisena esitetty jätetäytön painumisen seuraamista esim. laserkeilauksella. Laserkeilaus ja muut nykyaikaiset mittaustavat tuovat tietoa koko kaatopaikan rakenteiden ja jätetäytön painumisesta, mutta niillä mittauksilla ei ELY-keskuksen käsityksen mukaan saada erikseen selville, mitä muutoksia tapahtuu pintarakenteessa. Mikäli käytettävissä on jokin muu tapa kuin painumalevy, jolla pintarakenteiden painumaa voidaan seurata riittävän luotettavalla tavalla, voidaan määräystä muuttaa. Lupamääräyksessä 71 on vaadittu kaikkien loppusijoitusalueiden painumista tarkkailtavan vähintään kerran vuodessa toteutettavien mittausten. Tämä määräys koskee myös suljettavaa kaatopaikan osaa ja tämä vaadittu mittaus kertoo painumalevymittausten lisäksi koko kaatopaikan painuman tilanteen.

Lupamääräys 26 ei nykyisessäkään muodossa estä sitä, että vaarallisen jätteen kaatopaikalla ei voitaisi rakenteissa käyttää sellaisia materiaaleja, jotka täyttävät tavanomaisen jätteen kaatopaikan vaatimukset. Koska vaarallisen jätteen kaatopaikalle voidaan sijoittaa sellaisia jätteitä, joita ei voida tavanomaisen jätteen kaatopaikalle sijoittaa, ei lupamääräys estä nykyisessäkään muodossa tavanomaisten jätteiden käyttöä rakenne- tai jätetäytön alapuolisen ja yläpuolisen tiivistyskerrosten väliin jäävissä osissa. Mikäli jäte täyttää tavanomaisen jätteen kaatopaikalle sijoittamisen vaatimukset, se pääosin täyttää myös vaatimukset vaarallisen jätteen kaatopaikalle sijoittamisesta. Myös uusiomateriaalien ja teollisuuden sivutuotteiden tulee täyttää kaatopaikka-asetuksen mukaiset kaatopaikalle sijoituksen vaatimukset, mikäli niitä käytetään rakennekerroksissa.

ELY-keskuksella ei ole huomautettavaa lupamääräystä 39 koskevan vaatimuksen osalta ja lupamääräys voidaan muuttaa esitetyllä tavalla, mikäli se täyttää rakenteelle asetetut vaatimukset.

Lupamääräyksen 54 osalta ELY-keskus on todennut, että lupamääräyksessä 1 on sallittu koko vuoden aikana vastaanottaa polttokelpoista jätettä irtonaisena enintään 55 000 tonnia. Irtonaista jätettä saa olla varastoituna enintään 5 000 tonnia. Lupapäätöksellä sallittu 50 000 tonnin jättemäärän varastointi paaleissa on Korvenmäen jätekeskuksen koko vuoden vastaanotettava jättemäärä.

Valituksen perusteluissa on viitattu siihen, että jätekeskuksessa on jo nyt varastoituna paalattua jätettä, jota ei saada purettua uuden lupamääräyksen mukaisessa ajassa. ELY-keskuksen tiedon mukaan Korvenmäessä on paalattua jätettä varastossa 18 000 tonnia. Tavanomaisen jätteen loppusijoitusalueelle 4.1 on varastoitu 15 000 tonnia ja niin sanotulle koetoimintakentälle 3 000 tonnia.

Lounais-Suomen Jätehuolto Oy:n alueella on 1.7.2020 alkaen oltu poikkeustilanteessa, kun jätteen polttoa koskevat aiemmat hankintarenkaan sopimukset päättyivät eikä Salon Korvenmäkeen rakennettu Lounavoiman laitos ollut vielä valmis. Lisäksi koronapandemian vuoksi Lounavoiman polttolaitoksen valmistuminen on entisestään viivästynyt ja jätteitä ei saada eteenpäin, vaan lähes kaikki joudutaan paalaamaan Topinojalla ja varastoimaan sekä Korvenmäen että Topinojan jätekeskuksissa.

Viimeisimmän tiedon mukaan Lounavoiman laitos käynnistää jätteen vastaanoton aikaisintaan 16.3.2021. Lounais-Suomen Jätehuolto Oy:n ilmoituksen mukaan Suomen polttolaitosten kapasiteetit ovat täynnä ja ne ovat saaneet vain pieniä määriä jätteitä toimitettua poltettavaksi muihin laitoksiin heinäkuun jälkeen. Ulkomaille vientiä ei ole selvitetty, sillä jätteenvientä koskevat luvat ovat päättyneet.

Korvenmäen jätekeskuksesta aiheutuu toisen valituksen mukaisesti hajuhaittaa ympäristöön. Vaikka paalattun jätteen osalta hajuhaitta saattaa olla enemmän paikallinen ja sijoittua jätekeskuksen alueelle, ei silti tule sallia niin merkittävän jätemäärän kuin 50 000 tonnin varastointia 3 vuoden ajaksi. Paalien säilyminen ehjänä 3 vuoden ajan on kyseenalaista, kun ne altistuvat säiden vaihtelulle ja myös haittaeläimet rikkovat muovia. Tällöin hajuhaittojen todennäköisyys kasvaa entisestään.

Jätepaalien varastoinnille ei tule myöntää valituksen mukaisesti 3 vuoden varastointiaikaa eikä lupamääräystä tule siltä osin muuttaa. Mikäli paalivarastoa ei saada purettua Lounavoiman Korvenmäkeen sijoittuvaan polttolaitokseen 12 kuukauden aikana, tulee paalattu jäte kuljettaa muualle käsiteltäväksi siten, että annettu varastointiaika ei ylitä.

Myöskään ei tule poistaa määräystä siitä, että mikäli poikkeustilanteita on yhteensä yli 18 kuukautta kolmen vuoden jaksossa voi valvontaviranomainen vaatia lupamääräyksiä tarkistettavaksi. Mikäli jostain syystä poikkeustilanteita olisi toistuvasti, tulisi valvontaviranomaisella olla mahdollisuus vaatia lupamääräyksiä tarkistettavaksi vain sen perusteella ilman muita toiminnassa tapahtuvia muutoksia. Tällöin voidaan vaatia tarkempia määräyksiä jätteen paalauksen ja edelleen toimittamisen osalta.

Mikäli lupamääräystä muutetaan vaaditulla tavalla, tulee samalla antaa uusi määräys, jossa määritellään, kuinka toimitaan silloin kun varastossa on lupamääräyksen 55 vastaisesti rikkoutuneita paaleja eikä niitä voida korjata muita paaleja rikkomatta. Käytännössä 50 000 tonnin jätemäärä tarkoittaa noin 62 500 jätepaalia. Tällöin on mahdoton korjata kasoissa olevia rikkoutuneita paaleja, vaikka paalikasojä olisikin useampia.

Yksityishenkilön valitus

Valittajan mainitsema Metsäjaanun alueen asemakaava on hyväksytty jo vuonna 2009, eli sen rakentaminen on ollut tiedossa silloin, kun yhteysviranomaisen lausunto YVA-selostuksesta on annettu, vaikka alueen rakentaminen on toteutunut vasta viime vuosina. Tämän takia alueen rakentamista ei voida pitää merkittävänä ympäristöolosuhteiden muutoksena. Muilta osin ELY-keskus on viitannut Korvenmäen jäteaseman ympäristövaikutusten arviointiselostuksen ajantasaisuudesta 14.4.2019 annetun yhteysviranomaisen lausunnon perusteluihin.

Uutta hajumallinnusta ei ole lupapäätöksessä vaadittu, mutta lupamääräyksellä on vaadittu luvanhakijaa selvittämään ympäristöön kohdistuvaa hajua vuoden

2023 loppuun mennessä ja sen jälkeen säännöllisesti vähintään 5 vuoden välein.

Valituksessa on vaadittu paalauksen vaatimista halliin, jotta jätteitä ei voida paalata ulkotiloissa, jolloin hajuja leviää ympäristöön. Lupamääräyksessä 54 ja sen perusteluissa todetaan, että käsittelemätön irtonaisena varastoitava polttokelpoinen jäte tulee vastaanottaa ja välivarastoida hallissa tai vastaavassa suojatussa tilassa. Irtonaisen polttokelpoisen jätteen varastointi ja käsittely on määrätty tehtäväksi hallissa hajuhaittojen ja roskaantumisen ehkäisemiseksi. Valvontaviranomaisen tulkinta on, että jätteen paalaus jätteen käsittelynä tulee tehdä hallissa eikä sitä voi tehdä ulkotiloissa. Tältä osin lupamääräyksen muuttamiselle ei ole tarvetta.

Valituksen mukaan määräyksessä on annettu epäselviä vaatimuksia, kuten se, että toistuvia hajuhaittoja tulee ehkäistä rajoittamalla hajua aiheuttavien materiaalien kompostointia ja komposti tulee tarvittaessa peittää sadetta ja hajua pidättävällä materiaalilla. Valvonnassa saattaa aiheuttaa tulkintaerimielisyyksiä se, milloin ja mitkä jakeet ovat sellaisia, joiden osalta kompostointia rajoitetaan ja milloin on tarve peittää kompostointiaumat. Näiltä osin lupamääräyksen tulisi olla yksiselitteisempi tai perusteluissa tulisi avata sitä, mitkä ovat sellaiset hajua aiheuttavat materiaalit, joiden kompostointia tulee rajoittaa. Myös tilanteet, jolloin aumat tulee peittää, tulisi selkeyttää.

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen liikenne ja infrastruktuuri -vastualue on antanut valitusten johdosta vastineen.

Yksityishenkilön valituksessa on esitetty, että alueen ympäristölliset tekijät ovat muuttuneet niin paljon aikaisemmin tehtyjen selvitysten olosuhteista, että jätekeskuksen hajuhaitat leviävät nyt aikaisempaa arviota suuremmassa määrin kohti Salon keskustaa ja asuinalueita. Valituksessa kerrotaan Salo–Helsinki valtatievarren laajoista ympäristömuutoksista.

Valittaja tarkoittanee Salo–Helsinki valtatiellä entistä valtatiestä, joka on nykyisin Vanha Ykköstie -niminen seututie numero 110, jonka osoitenimi on Helsingintie. Nykyinen moottoritietasoinen Helsinki - Turku valtatie 1 (E18) sijaitsee kyseessä olevalla alueella, tarkasta kohdasta riippuen noin 2–3 kilometriä entistä valtatiestä pohjoisempana. Moottoritie valmistui Paimion ja Muurlan välillä vuonna 2003. Seututielle 110 on viimeisien vuosien aikana toteutettu vain Salon kaupungin kaavoittamien ja rakentamien katuliittymien kohdalla niin sanottuja pääsuunnan kanavoitajeja, jolloin maantien suunnasta vasemmalle kääntyville liikennevirroille on rakennettu omat ryhmittymiskaistansa. Tällöin liittymien kohdalla tiealueen puustosta vapaa alue on paikoin voinut hieman avartua aikaisemmasta. Toisaalta puuston ajoittaista raivaustarvetta on pienentänyt muun muassa seututien 110 kyseisen tiejakson länsipäässä vuosikymmenien ajan aikaisemmin ollut ohituskaista, joka purettiin moottoritien valmistumisen jälkeen. Kaikki muu mahdollinen ympäristön muuttuminen seututien 110 läheisyydessä johtuu muista kuin valtion maanteiden tienpidosta johtuvista syistä.

██████████ ovat antaneet Lounais-Suomen Jätehuolto Oy:n valituksen johdosta vastineen, jossa on esitetty valituksen hylkäämistä. Vastineen antajat

asuvat edelleen hakijan lähimpänä naapurina idän suuntaan. Hajut tuntuvat edelleen, välillä varsin voimakkaana johtuen maanpintainversion vaikutuksesta. Osin samasta syystä pölyjä kertyy vastineen antajien kiinteistölle kasvavassa määrin, vaikka ovat tuhkaa raskaampia.

Lounais-Suomen Jätehuolto Oy on antanut yksityishenkilön valituksen johdosta vastineen ja esittänyt valituksen hylkäämistä. Yhtiö on todennut valituksesta muun muassa seuraavaa:

Hajunhallinta on yhtiön näkemyksen mukaan otettu asianmukaisesti huomioon jätteenkäsittely- ja varastointimenetelmien osalta sekä tarkkailumääräysten osalta. Lisäksi aluehallintovirasto on antanut kaatopaikkakaasujen keräämistä koskevia määräyksiä, jotka osaltaan hillitsevät jätekeskuksesta syntyvää hajua. Aluehallintoviraston lupamääräyksiä ei näiltä osin ole tarpeen muuttaa.

Tässä tapauksessa YVA:n ajantasaistamisen tarvetta arvioidaan suhteessa uusiin luvitettaviin toimintoihin ja laajennuksiin. Tarvetta YVA:n ajantasaistamiselle ei ole, minkä ELY-keskus on todennut lausunnossaan 12.4.2019. Lausunto YVA:n ajantasaisuudesta on sisällöltään oikea, eikä tarvetta YVA:n ajantasaistamiselle ole ollut.

Yhtiö on siitä huolimatta teettänyt uudet hajuselvitykset vuonna 2019 (Ramboll Oy:n hajuselvitys, 31.1.2019), vaikka niitä ei olisi edellytetty, mikä todetaan myös aluehallintoviraston lupapäätöksessä. Aluehallintovirasto on myös ottanut YVA-lain 27 §:n asianmukaisesti huomioon arvioidessaan tarvetta ajantasaistaa YVA:aa ennen päätöksentekoa. Aluehallintovirastolla on ollut myös uudet vuoden 2019 hajuselvitykset käytössään ympäristölupaa myöntäessään. Aluehallintoviraston ympäristölupapäätöksen määräysten 57–59 perusteluissa on todettu, että kyseiset määräykset on annettu hajuvaikutusten vuoksi. Korvenmäen jätekeskuksesta tehtiin vuonna 2020 vain yksi hajuilmoitus alueelta, jossa muutoksenhakija asuu. Tämä osoittaa, että hajuhaittoja ei kyseisellä alueella esiinny siten, että ne olisivat kohtuuttomia.

YVA:n yhteydessä tehdyt hajuselvitykset on myös selostettu YVA-arviointiselostuksessa, jonka mukaan suunnitellun toiminnan hajuvaikutusten arvioidaan saatujen selvitysten perusteella aiheutuvan pääasiassa suunnitellusta biokaasulaitoksesta. Biokaasulaitokselle ei ole haettu ympäristölupaa. Hajuvaikutusten voidaan tämän perusteella arvioida tässä tapauksessa ympäristöluvitettavan toiminnan johdosta olevan vähäisemmät kuin YVA-arviointiselostuksessa on uusien toimintojen osalta arvioitu. Joka tapauksessa arviointiselostuksen mukaan hajuvaikutukset eivät olleet merkittäviä edes biokaasulaitos huomioon ottaen, eikä ELY-keskus ole lausunut asiasta muuta näkemystä.

YVA-arviointiselostuksessa on todettu, että tuolloisessa tilanteessa vuonna 2012 hajuvaikutuksia aiheuttaa jätetäyttö. Muutoksenhakijan valitus perustuneen kokonaan jätetäytöstä aiheutuviin hajuvaikutuksiin. YVA:n ajantasaisuuden osalta asiassa ei tule arvioida jätetäytöstä aiheutuvia hajuvaikutuksia, sillä ne eivät ole koskeneet vuonna 2012 uusia toimintoja, joiden johdosta YVA on alun perin laadittu.

ELY-keskuksen lausunnossa 15.2.2019 on todettu, että ympäristölupahakemuksen sisältämät eroavuudet YVA-selostukseen nähden ovat suhteellisen vähäisiä ja luonteeltaan selostusvaihetta tarkentavia. Hankkeen edetessä YVA-menettelystä yksityiskohtaisempiin suunnitteluvaiheisiin ja toteutukseen tämä on luonnollista eikä aiheuta tarvetta YVA-menettelyn täydentämiseen. Lisäksi ELY-keskus on todennut, että ympäristöolosuhteet ja ympäristön tila Korvenmäen jätekeskuksen vaikutusalueella eivät ole muuttuneet merkittävästi vuodesta 2012. On ELY-keskuksen tehtävä arvioida YVA:n ajantasaistamisen tarvetta, ja se on tehnyt asiassa oikean päätelmän.

Jätekeskuksen laajennuksen toiminnot eivät aiheuta YVA-menettelyssä arvioidusta poikkeavia hajuvaikutuksia, minkä vuoksi YVA:aa ei ole ollut tarpeen ajantasaistaa. Laajennettavilla alueilla ei käsitellä hajuvaikutuksia aiheuttavia toimintoja ulkona vaan sisätiloissa, minkä lisäksi ympäristölupahakemuksessa esitetyin keinoin hajun hallintaan on muitakin keinoja. Kokonaisuudessaan jätekeskuksen hajuvaikutusten on arvioitu pienenevän jatkossa, sillä jätekeskuksella on otettu käyttöön kaatopaikkakaasujen soihutupoltin, siirretty biojätteen käsittely hallitiloihin ja rakennettu ja suunnitelmallisesti rakennetaan kaatopaikan tiiviitä pintarakenteita. Seuraava pintarakenne kaasunkeräysjärjestelmineen toteutetaan kevään 2021 aikana.

Muutoksenhakijan väite metaanin talteenotosta ja sen vaikutuksesta rikkipäästöihin on spekulatiivinen eikä perustu selvityksiin. Ramboll Oy:n mittauksen mukaan TRS-päästöt eivät ole ylittäneet ohjearvoja, ja hajuvaikutukset ovat olleet muutenkin hetkellisiä. Kuten muutoksenhakijakin on asiasta todennut, aluehallintovirastolla on ollut sekä Ramboll Oy:n tekemät hajuselvitykset että hajupäiväkirja-aineisto käytössään ympäristölupapäätöstä tehdessä, joten sen selvitykset ovat tältä osin olleet ajan tasalla. Muutoksenhakija on todennut hajuvaikutusten heikentyneen vuonna 2018, joten muutoksenhakija on itsekin myöntänyt, ettei merkittäviä hajuvaikutuksia aiheudu jätekeskuksen toiminnasta.

Muutoksenhakijan vaatimukseen lupamääräyksen 55 osalta yhtiö on todennut, että määräyksen muuttaminen muutoksenhakijan ehdotuksen mukaisesti olisi teknisesti ja taloudellisesti kohtuuton ja vastoin ympäristönsuojelulain 52 §:n 3 momenttia, sillä yhtiöltä edellytettäisiin yllättäen uusia merkittäviä investointeja. Paalaamisella ehkäistään hajujen syntymistä, mistä syystä niitä voidaan varastoida ulkona. Tämä ilmenee aluehallintoviraston päätöksen perusteluista seuraavasti: ”Pakkaamalla polttokelpoinen jäte tiiviiseen paaliin, voidaan haju-, eläin- ja roskaantumishaittoja merkittävästi vähentää. Tiiviissä ehjässä paalissa ei pitkälläkään aikavälillä muodostu merkittävässä määrin hajuyhdisteitä, jolloin paaleja voidaan varastoida ulkona asfaltoidulla kentällä tai loppusijoitusalueella.” Kyseisenkaltainen paalaus ulkotiloissa on vakiotyypistä toimintaa useissa jätekeskuksissa Suomessa.

Lupamääräyksen 49 osalta yhtiö on todennut, ettei ympäristöluvassa ole tarpeen antaa liian yksityiskohtaisia määräyksiä, sillä toimintaa harjoitetaan viimeisimpien standardien mukaan. Ympäristönsuojelulain 52 §:n 1 momentin

mukaan ympäristöluvassa on annettava ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen kannalta tarpeelliset määräykset. Lisäksi ympäristönsuojelulain 52 §:n 3 momentin mukaan lupamääräyksissä ei saa velvoittaa käyttämään vain tiettyä tekniikkaa.

Yhtiö on todennut kaatopaikkakaasujen hyödyntämisen ja käsittelyasteen osalta, että aluehallintoviraston päätös on perustunut asianmukaisiin selvityksiin. Kaatopaikkakaasujen keräystä ja käsittelyä koskevat lupamääräykset 57–59, ja niissä on annettu asianmukaiset ja seikkaperäiset määräykset kaasun keräämisestä.

Liikelaitos Salon Vedelle on varattu tilaisuus antaa vastine valitusten johdosta. Vastinetta ei ole annettu. *Ruokavirasto* ja *Turvallisuus- ja kemikaalivirasto* ovat ilmoittaneet, etteivät ne anna vastinetta.

██████████ on antanut lausunnon ja vastineiden johdosta vastaselityksen. ELY-keskuksen vastineesta muutoksenhakija on muun muassa esittänyt, että Metsäjaanun asemakaavan hyväksyminen vuonna 2009 koskee kyseistä kaava-aluetta, eikä se sellaisenaan ole asiakirja, joka olisi jo tuolloin osoittanut ja asemoinut lopullisesti ympäristöolosuhteita ja ympäristön tilaa ja varsinkaan viereisen Korvenmäen jäteaseman hajujen tulevia leviämisiä. Yhteysviranomaisen lausunto YVA-selostuksesta on annettu vasta 5.12.2012. Asiakirjassa tulee esille se, että Metsäjaanun teollisuusalueen maastoa muuttavat toimet ovat varsin mittavia.

ELY-keskus on ilmeisesti päätenyt tulkinnassaan lupamääräyksen 54 osalta samaan lopputulokseen eli polttokelpoisen jätteen paalaus tulee tehdä hallissa eikä ulkotiloissa. Paalausasia kuuluu käsitellä lupamääräyksessä 55, joka ei nykymuodossaan selkeästi estä paalautusta ulkotiloissa. Lupamääräykset 54 ja 55 perusteluineen on laadittu päätöksessä niin epäselviksi, avoimiksi, ristiriitaisiksi ja niissä näyttäisi erotetun se, että paalaus ei kuuluisi polttokelpoisen jätteen käsittelyyn ja sitä voitaisiin suorittaa ulkotiloissa. Tämä tulee ilmi aluehallintoviraston päätöksen sivulla 144, jossa on mainittu, että polttokelpoisen jätteen paalautusta sisätiloissa ei ole edellytetty, koska tilat eivät välttämättä riittäisi sekä jätteen varastointiin että paalaukseen. Perustelujen mukaan paalaus on verrattain lyhytaikainen toimenpide, jonka tekemisestä ulkona ei ole katsottu aiheutuvan merkittäviä haittoja ja näin ollen paalaus on sallittu tehtävän ulkona kenttäalueella sillä edellytyksellä, että paalauksesta ei aiheudu haju- tai roskaantumishaittoja. Polttokelpoisen jätteen paalautusta koskevat lupamääräykset 54 ja 55 ja niiden perustelut tulee muuttaa ja laatia selviksi siten, että niistä ilmenee, että polttokelpoisen jätteen paalaus on sallittu vain sisätiloissa, ilman tulkintamahdollisuuksia.

Muutoksenhakija on Lounais-Suomen Jätehuolto Oy:n vastineesta todennut muun muassa, että hajuselvityksen laatiminen perustuu toiminnanharjoittajalle kuuluvaan ympäristönsuojelulain 6 §:n selvilläolovelvollisuuteen. Muutoksenhakija on ilmoittanut hajuhaitoista suoraan ELY-keskukselle vuoden 2019 keväästä lukien. Hajuhaittaa aiheuttivat alueella erityisesti biojäte, polttokelpoinen jäte sekä pelkistyneet rikkiyhdisteet. Hakijan suorittamissa mittauksissa (Ramboll 2019) mittalaitteet mittasivat vain TRS-

yhdisteiden tuottamia hajuja. Muutoksenhakijan havainnot metaanin vaikutuksesta hajuhaittoihin perustuvat Korvenmäen jäteasemalla vuodesta 2013 - 2019, DETES Nordic Oy, mittauksiin ja emissiokarttapiirroksiin. Muutoksenhakijan havaitsema ajankohta hajuvaikutusten selvään laimentumiseen ajoittuu kevättalveen 2020.

Lounais-Suomen Jätehuolto Oy on antanut vastineiden ja lausunnon johdosta vastaselityksen.

Yhtiö on lupamääräyksen 1 muutosvaatimuksensa osalta muun muassa esittänyt, että lupahakemuksesta on käynyt selvästi ilmi, mille ajoille toimintaa on haettu. Hakemuksessa on haettu toiminta-ajaksi klo 6–22 kaikkina viikonpäivinä, mikä käy ilmi hakemuksen tekstistä. Mikäli aluehallintovirasto on todennut hakemuksen olevan epäselvä, olisi sillä ollut velvollisuus selvitysvelvollisuutensa nojalla tiedustella hakijan tarkoitusta.

Väite siitä, että toiminta-aikojen muutos yhtiön esityksen mukaisesti olisi niin merkittävä, että esitys olisi tullut tuoda selkeästi ja yksiselitteisesti esiin jo hakemuksen tiivistelmässä sekä käsitellä muutoksen vaikutukset toiminnan päästöihin ja ympäristövaikutuksiin kattavasti, on perusteeton, sillä aluehallintovirasto on päätöksessään muuttanut toiminta-ajat arkipäivien osalta yhtiön hakemuksen mukaisesti. Jo arkipäivien muuttaminen on ollut huomattava muutos aiempiin toiminta-aikoihin, mutta aluehallintovirasto ei ole tältä osin edellyttänyt sen mainitsemia seikkoja hakemukselta. Aluehallintoviraston ei olisi pitänyt verrata jätekeskuksen aukioloaikoja haettuihin toiminta-aikoihin, sillä aukioloajat eroavat joka tapauksessa toiminta-ajoista. Aluehallintovirasto on tuonut esiin myös tarpeen ottaa huomioon esiin tuodut meluvaikutukset, vaikka onkin hyväksynyt hakemuksen mukaiset toiminta-ajat erityisen meluavalle toiminnalle.

Lupamääräyksen 17 osalta yhtiö on todennut, että lupamääräys voidaan ymmärtää siten, että kaatopaikan pohjarakenteet tulisi rakentaa jo ennen kulutusta kestävästä liikennöintikerroksen rakentamista käsittely- ja varastointialueella, mistä syystä kyseinen määräys on tarpeen muuttaa yhtiön esittämällä tavalla.

Lupamääräyksen 22 osalta yhtiö on todennut, että mikäli aluehallintovirasto on katsonut yhtiön perustelut puutteellisiksi, olisi sen tullut tiedustella asiaa yhtiöltä selvitysvelvollisuutensa nojalla. Myös ELY-keskuksen ympäristö- ja luonnonvarat -vastuualue on todennut vastineessaan kyseisen lupamääräyksen olevan liian yksityiskohtainen.

Lupamääräyksessä 23 tarkoitetuilla painumalevyillä ei saada luotettavia ja edustavia tuloksia jätetäytön tai pintarakenteiden painumista. Muilla pinnan mittausmenetelmillä saadaan luotettavat ja edustavat seurantamittaukset.

Lupamääräyksen 26 sanamuotoa on yhtiön mukaan syytä selkeyttää tulkintaerimielisyyksien välttämiseksi.

Lupamääräyksen 39 osalta yhtiö on muun muassa todennut, että ELY-keskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue ei ole vastineessaan nähnyt estettä muuttaa lupamääräystä yhtiön vaatimuksen mukaisesti.

Aluehallintovirasto ei ole ottanut kantaa pilaantuneiden maiden käsittelyyn ja välivarastointiin alueella, jolla on tavanomaisen jätteen kaatopaikan rakenteet.

Yhtiö on esittänyt, että lupamääräyksessä 54 ei edellytetä paalaamisen tapahtuvan hallissa, vaan paalaaminen on sallittua ulkona. Kuten lupamääräyksestä 55 ilmenee, paalaukseen käytettävä alue on paalauksen jälkeen siivottava, minkä tarkoitus on ehkäistä roskaantumista.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus hylkää valitukset.

Perustelut

Sovellettavat oikeusohjeet

Ympäristönsuojelulain 6 §:n 1 momentin mukaan toiminnanharjoittajan on oltava riittävästi selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista (*selvillääolovelvollisuus*).

Ympäristönsuojelulain 7 §:n 1 momentin mukaan toiminnanharjoittajan on järjestettävä toimintansa niin, että ympäristön pilaantuminen voidaan ehkäistä ennakolta. Jos pilaantumista ei voida kokonaan ehkäistä, se on rajoitettava mahdollisimman vähäiseksi. Toiminnanharjoittajan on rajoitettava toimintansa päästöt ympäristöön ja viemäriverkostoon mahdollisimman vähäisiksi.

Ympäristönsuojelulain 15 §:n 1 momentin mukaan luvanvaraisen toiminnan harjoittajan on ennakolta varauduttava toimiin onnettomuuksien ja muiden poikkeuksellisten tilanteiden estämiseksi ja niiden terveydelle ja ympäristölle haitallisten seurausten rajoittamiseksi.

Ympäristönsuojelulain 20 §:n 2 kohdan mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että menetellään toiminnan laadun edellyttämällä huolellisuudella ja varovaisuudella ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi sekä otetaan huomioon toiminnan aiheuttaman pilaantumisen vaaran todennäköisyys, onnettomuusriski sekä mahdollisuudet onnettomuuksien estämiseen ja niiden vaikutusten rajoittamiseen (*varovaisuus- ja huolellisuusperiaate*).

Ympäristönsuojelulain 39 §:n 2 momentin mukaan hakemukseen on liitettävä lupaharkinnan kannalta tarpeellinen selvitys toiminnasta, sen vaikutuksista, asianosaisista ja muista merkityksellisistä seikoista. Jos hakemus koskee ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetussa laissa tarkoitettua toimintaa, hakemukseen on liitettävä mainitun lain mukainen

ympäristövaikutusten arviointiselostus ja yhteysviranomaisen perusteltu päätelmä ennen päätöksentekoa.

Ympäristönsuojelulain 49 §:n mukaan ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa 1) terveyshaittaa, 2) merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa, 3) 16–18 §:ssä kiellettyä seurausta, 4) erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella, 5) eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta räsitusta, - - -

Eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentin mukaan kiinteistöä, rakennusta tai huoneistoa ei saa käyttää siten, että naapurille, lähistöllä asuvalle tai kiinteistöä, rakennusta tai huoneistoa hallitsevalle aiheutuu kohtuutonta räsitusta ympäristölle haitallisista aineista, noesta, liasta, pölystä, hajusta, kosteudesta, melusta, tärinästä, säteilystä, valosta, lämmöstä tai muista vastaavista vaikutuksista.

Ympäristönsuojelulain 52 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset 1) päästöistä, päästöraja-arvoista, päästöjen ehkäisemisestä ja rajoittamisesta sekä päästöpaikan sijainnista, 2) maaperän ja pohjavesien pilaantumisen ehkäisemisestä, 3) jätteistä sekä niiden määrän ja haitallisuuden vähentämisestä, 4) toimista häiriö- ja muissa poikkeuksellisissa tilanteissa, 5) toiminnan lopettamisen jälkeisestä alueen kunnostamisesta ja päästöjen ehkäisemisestä sekä muista toiminnan lopettamisen jälkeisistä toimista ja 6) muista toimista, joilla ehkäistään tai vähennetään ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa.

Edellä mainitun pykälän 3 momentin mukaan lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon toiminnan luonne, sen alueen ominaisuudet, jolla toiminnan vaikutus ilmenee, toiminnan vaikutus ympäristöön kokonaisuutena, ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoitettujen toimien merkitys ympäristön kokonaisuuden kannalta sekä tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet toteuttaa nämä toimet. Päästöraja-arvoa sekä päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista koskevien lupamääräysten tulee perustua parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan. Lupamääräyksissä ei kuitenkaan saa velvoittaa käyttämään vain tiettyä tekniikkaa. Lisäksi on tarpeen mukaan otettava huomioon energian ja materiaalien käytön tehokkuus sekä varautuminen onnettomuuksien ehkäisemiseen ja niiden seurausten rajoittamiseen.

Ympäristönsuojelulain (527/2014) 62 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset päästöjen ja toiminnan tarkkailusta sekä toiminnan vaikutusten ja toiminnan lopettamisen jälkeisen ympäristön tilan tarkkailusta. Luvassa on lisäksi annettava tarpeelliset määräykset jätelain 120 §:ssä säädetystä jätehuollon seurannasta ja tarkkailusta sekä jätteen käsittelyn seuranta- ja tarkkailusuunnitelmasta ja sen noudattamisesta.

Ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 25 §:n 1 momentin mukaan laissa tarkoitettua hanketta koskevaan lupahakemukseen on ennen päätöksentekoa liitettävä ympäristövaikutusten arviointiselostus ja perusteltu päätelmä.

Saman pykälän 2 momentin mukaan viranomaisen ei saa myöntää lupaa hankkeen toteuttamiseen ennen kuin se on saanut käyttöönsä arviointiselostuksen ja perustellun päätelmän sekä valtioiden rajat ylittäviin vaikutuksiin liittyvät 29 §:ssä tarkoitetut kansainvälistä kuulemista koskevat asiakirjat.

Ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 27 §:n 1 momentin mukaan lupaviranomaisen on varmistettava, että perusteltu päätelmä on ajan tasalla lupa-asiaa ratkaistaessa. Yhteysviranomaisen on lupaviranomaisen pyynnöstä esitettävä näkemyksensä laatimansa perustellun päätelmän ajantasaisuudesta ja tarvittaessa yksilöitävä, miltä osin se ei enää ole ajan tasalla ja miltä osin arviointiselostusta on täydennettävä perustellun päätelmän ajantasaistamiseksi.

Saman pykälän 2 momentin mukaan hankkeesta vastaava voi pyytää ennen lupa-asian vireilletuloa yhteysviranomaista esittämään näkemyksensä laatimansa perustellun päätelmän ajantasaisuudesta ja tarvittaessa yksilöimään, mitä tietoja perustellun päätelmän ajantasaistamiseksi tarvitaan.

Jätelain (646/2011) 13 §:n 2 momentin mukaan jätteestä ja jätehuollosta ei saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, roskaantumista, yleisen turvallisuuden heikentymistä taikka muuta näihin rinnastettavaa yleisen tai yksityisen edun loukkausta. Jätteen keräyksessä ja kuljetuksessa sekä jätteen käsittelylaitoksen tai -paikan sijoittamisessa, rakentamisessa, käytössä ja käytön jälkeisessä hoidossa on erityisesti huolehdittava siitä, ettei jätehuollosta aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavia päästöjä mukaan lukien melua ja hajua taikka viihtyisyyden vähentymistä. Toiminnan, laitoksen tai paikan on lisäksi sovelluttava ympäristöön ja maisemaan.

Kaatopaikoista annetun valtioneuvoston asetuksen (331/2013) 6 §:n 1 momentin mukaan kaatopaikan maaperän on oltava kantava ja sen on täytettävä asetuksen liitteessä 1 olevan 1 kohdan mukaiset tiiveysvaatimukset.

Saman pykälän 2 momentin mukaan, jos kaatopaikan maaperän tiiveys ei luonnostaan vastaa 1 momentissa säädettyjä vaatimuksia, sitä on parannettava rakennetulla tiivistyskerroksella vastaavan suojatason saavuttamiseksi. Rakennetun tiivistyskerroksen paksuuden on oltava tavanomaisen jätteen kaatopaikalla ja pysyvän jätteen kaatopaikalla vähintään 0,5 metriä ja vaarallisen jätteen kaatopaikalla vähintään 1,0 metriä.

Saman pykälän 3 momentin mukaan kaatopaikkaveden keräämiseksi on vaarallisen jätteen kaatopaikan ja tavanomaisen jätteen kaatopaikan maaperän tai tiivistyskerroksen päälle lisäksi asennettava kaatopaikan tiivistämiseen tarkoitettu keinotekoinen eriste ja tämän päälle kuivatuskerros, jonka paksuuden on oltava vähintään 0,5 metriä.

Kaatopaikoista annetun valtioneuvoston asetuksen 13 §:n 1 momentin mukaan kaatopaikka luokitellaan vaarallisen jätteen, tavanomaisen jätteen tai pysyvän jätteen kaatopaikaksi.

Samana pykälän 2 momentin 1–3 kohtien mukaan kaatopaikalle hyväksytään vain sen luokan mukaisia jätteitä. Tämä ei kuitenkaan koske soveltuvan pysyvän tavanomaisen jätteen hyödyntämistä rakennustarkoitukseen kaatopaikalla, muun soveltuvan tavanomaisen jätteen hyödyntämistä pysyvän jätteen kaatopaikan pintarakenteissa tai vaarallisen jätteen kaatopaikan pintarakenteiden tiivistyskerroksessa tai sen yläpuolella olevissa rakenteissa, eikä 30 tai 31 §:ssä tarkoitettuja tapauksia.

Kaatopaikoista annetun valtioneuvoston asetuksen 40 §:n 1 momentin 1–5 kohtien mukaan kaatopaikan pitäjän on seurattava ja tarkkailtava kaatopaikkaa ja sen ympäristöä käytön ja jälkihoitovaiheen aikana sen selvittämiseksi, että jäte on hyväksytty kyseisen luokan mukaiselle kaatopaikalle asetettujen kelpoisuusvaatimusten mukaisesti, kaatopaikan sisäiset prosessit etenevät tarkoitettulla tavalla, kaatopaikan ympäristönsuojelujärjestelmät toimivat täysin tarkoitettulla tavalla, kaatopaikkaa koskevat lupamääräykset täytetään sekä että lupa- ja valvontaviranomaisille voidaan antaa ympäristöluvassa edellytetyt tiedot ja selvitykset.

Kaatopaikoista annetun valtioneuvoston asetuksen 42 §:n mukaan jätetäyttöä ja sen painumia on tarkkailtava säännöllisesti täytön aikana sekä kaatopaikan jälkihoitovaiheena. Jätetäytön tarkkailua varten on hankittava seuraavat tiedot: 1) jätetäytön pinta-ala, tilavuus, koostumus ja painuminen, 2) jätetäytön vesipinnan korkeus ja lämpötila sekä muut sisäiset ominaisuudet, 3) jätteen sijoittamismenetelmä, 4) kulloinkin käytetty täyttöalue, 5) laskelma kaatopaikan jäljellä olevasta tilavuudesta.

Asiassa saatu selvitys

Toiminnan sijainti ympäristöineen sekä toiminnan muutokset

Lounais-Suomen Jätehuolto Oy:n hakemuksessa on kyse Salon kaupungissa sijaitsevan Korvenmäen jätekeskuksen toiminnan olennaisesta muuttamisesta sekä voimassa olevan ympäristöluvan lupamääräysten tarkistamisesta toimialan parhaan käyttökelpoisen tekniikan julkaistujen päätelmien nojalla. Korvenmäen jätekeskus sijaitsee noin kuusi kilometriä Salon keskustasta itään seututien 110 eteläpuolella. Jätekeskusalueen kokonaispinta-ala on 68 hehtaaria. Alue rajautuu pääosin teolliseen toimintaan. Toiminta-alue sijaitsee Korvenmäen asemakaavassa jätteenkäsittelyalueeksi osoitetulla alueella EJ-1.

Lähimmät asuinrakennukset sijaitsevat jätekeskuksen itäpuolella noin 200 metrin etäisyydellä ja länsipuolella noin 500 metrin etäisyydellä. Karjaskylän, Tupurin ja Yltjärven asuinalueet sijaitsevat jätekeskuksen länsi-, luoteis- ja itäpuolella noin 1,5–2 kilometrin etäisyydellä. Muurlan taajaman ja Pyölin asuinalueet ovat noin 3 kilometrin etäisyydellä jätekeskuksen alueesta. Lähimmät loma-asuinalueet ovat lähimmillään noin kilometrin etäisyydellä jätekeskuksen laajennusalueesta kaakkoon. Muutoksenhakijana olevan

yksityishenkilön asuinpaikka sijaitsee Tupurin asuinalueen eteläosassa yli kahden kilometrin etäisyydellä jätekeskuksesta.

Korvenmäen jätekeskuksen olemassa olevia toimintoja ovat tavanomaisen ja vaarallisen jätteen loppusijoitus, biokaasuvoimala, jätteiden pienerien, hyötyjätteiden, öljyisten maiden ja vesien sekä vaarallisten jätteiden vastaanotto-, varastointi- ja käsittelytoiminnot sekä loppusijoitus.

Hakemuksen mukainen toiminnan muutos käsittää valituksenalaisella päätöksellä sallitun mukaisesti muun muassa jätteenkäsittely- ja välivarastointitoimintojen laajennuksen uusille alueille niiden vaatimine rakenteineen sekä tavanomaisen tai vaarallisen jätteen uudet loppusijoitusalueet rakenteineen. Polttokelpoisen vastaanotettavan jätteen määrä kasvaa enintään 55 000 tonniin vuodessa, välivarastointi on enintään 5 000 tonnia vuodessa. Lisäksi uutena toimintona on polttokelpoisten jätteiden paalaaminen ja paalattun jätteen välivarastointi poikkeustilanteissa enintään 50 000 tonnia. Välivarastoitavan ja siirtokuormattavan biojätteen määrä kasvaa enintään 10 000 tonniin vuodessa, välivarastointi on enintään 200 tonnia vuodessa. Kompostoitava puutarha- ja hevoseläntajatemäärä kasvaa 20 000 tonniin vuodessa, enimmäisvarastomäärä on 5 000 tonnia vuodessa.

Ympäristövaikutusten arviointimenettely

Toiminnan laajentamisesta 28.5.2012 laaditussa ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä on käsitelty sekä jätteenpolttolaitoksen että jätekeskuksen toimintojen laajentamista, joista käsillä olevassa hakemuksessa on kyse jätekeskuksen toimintojen laajentamisesta. Ympäristövaikutusten arviointiselostuksessa on arvioitu, että hanke heikentää vähän lähimpien asukkaiden asumisviihtyvyyttä lähinnä haju-, pöly- ja meluhaittojen sekä hiukkaspäästöjen lisääntymisen ja maisemamuutoksen vuoksi. Korvenmäen jäteaseman normaalitoiminnan ilmapäästöt eivät aiheuta nykytilanteessa eivätkä tulevassa tilanteessa merkittäviä heikennyksiä ilmanlaatuun eivätkä terveydellistä haittaa jäteaseman ulkopuolisilla asuinalueilla verrattuna terveydellisiin perusteisiin annettuihin kotimaisiin tai ulkomaisiin normeihin.

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on yhteysviranomaisena antanut arviointiselostuksesta 5.12.2012 lausunnon, jonka mukaan arviointiselostus antaa riittävän kokonaiskuvan hankkeen ympäristövaikutuksista ja arviointi täyttää sille asetetut vaatimukset. Yhteysviranomaisen on pitänyt laaditun arvioinnin perusteella hanketta lähtökohtaisesti toteuttamiskelpoisena, edellyttäen, että toimintojen päästöt ja muu ympäristöön kohdistuva kuormitus kyetään hallitsemaan lainsäädännön ja hankkeen edellyttämien lupa- ja hyväksymisratkaisujen mukaisesti.

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on antanut 12.4.2019 lausunnon, jonka mukaan yhteysviranomaisen 5.12.2012 antama lausunto Korvenmäen jätekeskuksen toiminnan laajentamista koskevasta ympäristövaikutusten arviointiselostuksesta on ajan tasalla lupa-asiaa ratkaistaessa.

Lupahakemuksen tiedot toiminnan muutoksen hajupäästöistä

Hakemuksen mukaan kaatopaikan jätetäytön hajupäästöihin vaikuttaa etenkin biohajoavan jätteen määrä. Tavanomaisen jätteen kaatopaikalla orgaanisen aineen hajoamisen aiheuttamaa hajuhaittaa vähennetään kaasunkeräysjärjestelmällä. Tulevaisuudessa hajuhaitat tulevat vähenemään jätekeskuksen nykytilanteeseen verrattuna, koska orgaanista ainesta sisältävä jätetäyttöalue tullaan sulkemaan mahdollisimman suurelta osin. Lisäksi hajuhaittojen vähentämiseksi 3- ja 4-täyttövaiheiden välinen alue on tarkoitus muotoilla pilaantuneilla maa-aineksilla. Muotoilurakenteella pyritään vähentämään hajuhaittojen kulkeutumista ilmakehään 3-täyttöalueelta, jolle on sijoitettu orgaanisesti hajoavia jätteitä.

Hakemuksen mukaan biojätteen välivarastointi ja siirtokuormaus tapahtuu sisätiloissa eikä biohajoavaa jätettä sijoiteta jätetäyttöön. Hajukaasujen leviäminen estetään pitämällä hallin ovet tyhjennyksen aikana kiinni. Hajuvaikutuksia vähennetään myös käyttämällä asianmukaista kalustoa ja pesemällä kuljetuskalusto riittävän usein. Hajupäästöjen vähentämiseksi haisevan jätteen viipymäaika varastointi- tai käsittelyjärjestelmissä minimoidaan. Kompostoinnista aiheutuvia hajupäästöjä ehkäistään huolehtimalla aumojen riittävästä ilmastuksesta, optimaalisesta lämpötilasta ja kosteuspitoisuudesta. Kompostiaumat voidaan tarvittaessa peittää hajua pidättävällä materiaalilla.

Jätekeskuksesta sen ympäristöön aiheutuvia hajuhaittoja ja niiden käsittelyä on selvitetty ja arvioitu Ramboll Oy:n laatimassa Ympäristöilman hajuseurannan 31.1.2019 päivätyssä loppuraportissa. Tutkimus on perustunut asiantuntijan suorittamaan kenttähavainnointiin vuoden 2017 aikana sekä asukashavainnointiin, joka toteutettiin vuoden 2017 kesäkuun ja vuoden 2018 toukokuun välisenä aikana aistinvaraisesti. Lisäksi tutkimusta varten suoritettiin ilmanlaadun haisevien rikkiyhdisteiden (TRS) mittaukset. TRS-mittaukset toteutettiin yhdellä mittausasemalla 29.9.2017– 9.2.2018. Ajanjaksolla 29.9.2017–17.10.2017 mittaukset tehtiin Tupurissa kuntoradalla ja 24.10.2017–9.2.2018 Tupurin asuinalueella Suksikadulla. Tutkimusalue jaettiin pohjois–eteläsuunnassa alueisiin A ja B, joista A-alueeseen kuuluivat muun muassa Salon kaupungin pohjoispuoli ja Tupurin alue. Alueella A kuntoradalla ja Tupurin asuinalueella Suksikadulla ympäristöilman pelkistyneiden rikkiyhdisteiden (TRS) vuorokausiohjearvo $10 \mu\text{g (S)}/\text{m}^3$ ei ylittynyt mittausjaksojen aikana. Suksikadulla mitattiin TRS-pitoisuudesta aiheutuvia hajutunteja neljän päivän aikana yhteensä 42 tuntia.

Havaintojen perusteella Korvenmäen jätekeskuksen toiminnoista aiheutuva hajuhaitta oli häiritsevintä alueella A, johon kuuluu muun muassa Tupurin alue. Erityisen häiritsevänä hajuhaitta koettiin Tupurin eteläosassa. Hajuhaittaa aiheuttivat erityisesti biojäte, polttokelpoinen jäte sekä pelkistyneet rikkiyhdisteet. Ympäristöilman hajupitoisuuden ja hajun leviämisen havainnointien aikana Tupurin alueelle aiheutuvan hajuhaitan hajupitoisuudet olivat alle 2 HY ja hajuhavainnot olivat pääsääntöisesti hetkellisiä. Hajuseurannan raportin yhteenvedona on todettu muun muassa, että osa alueella A tehdyistä hajuhavainnoista saattoi aiheutua muista päästölähteistä

kuin Korvenmäen jätekeskuksen toiminnoista. Hajupäästölähteiden kartoituksen yhteydessä Tupurin kaakon ja etelän puolella tunnistettiin vesi- ja maa-alueet, joista vapautui biologisen hajotustoiminnan seurauksena rikkiyhdisteiden ja ulosteen hajua. Maaperän biologisen toiminnan aiheuttama ulosteen tapainen haju on yleistä erityisesti keväisin. Lisäksi pientaloalueella havaittiin useita kotitalouksien komposteja ja biojäteastioita, joista vapautui biojätteiden ja kompostoituvan orgaanisen jätteen hajua ympäristöön. Kompostoituvan eloperäisen jätteen sekä rikin ja ulosteen tapaiset hajut saattavat olla helposti sekoitettavissa jätekeskuksen toiminnoista aiheutuvaan hajupäästöön.

Hajupäästölähdekartoituksen sekä ympäristöilman hajupitoisuuden ja hajun leviämisen havainnointien yhteydessä Korvenmäen jätekeskuksen toiminta-alueella sijaitsevan osittain peittämättömän jätetäytön kaasunkeräyslinjastosta vapautuvien pelkistyneiden rikkiyhdisteiden havaittiin aiheuttavan hajuhaittaa erityisesti jätekeskuksen alueesta kaakkoon ja etelään sekä tuulen kuljettamana jätekeskuksesta lounaaseen ja länteen sekä laimeampana Tupurin eteläosassa. Biokaasuvoimalan poikkeuksellinen tilanne saattoi lisätä hajuhavaintojen määrää kesä-joulukuussa 2017 voimalan käyttöasteen ollessa alhainen, 24 %. Osa toimintahäiriöistä aiheutui kaasunkeräysjärjestelmällä kerätyn kaasun korkeasta rikkivetypitoisuudesta. Vuoden 2018 alusta korkeita rikkivetypitoisuuksia sisältävät kaasut on ohjattu käsiteltäväksi soihtupolttimelle.

Oikeudellinen arvio ja johtopäätökset

Yksityishenkilön valitus

Muutoksenhakijana oleva yksityishenkilö on vedonnut toiminnasta aiheutuviin hajuhaittoihin ja erityisesti siihen, että Korvenmäen jäteasemaa koskeva ympäristövaikutusten arviointimenettely (jäljempänä YVA-menettely) tai yhteysviranomaisen siitä ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (YVA-laki) 23 §:n nojalla antama perusteltu päätelmä eivät ole ajan tasalla, johtuen etenkin ympäristöolosuhteiden muuttumisesta muun muassa läheisen Metsäjaanun teollisuusalueen rakentamisen myötä. Muutoksenhakija on siten katsonut, että aluehallintoviraston päätös on perustunut puutteelliseen tai virheelliseen selvitykseen.

Korvenmäen alueen toiminnoille on tehty ympäristövaikutusten arviointi vuonna 2012. Arvioinnissa on tuolloin otettu huomioon toiminnot, joita valituksenalainen päätös toiminnan olennaisesta muuttamisesta koskee. Yhteysviranomaisena toimiva Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on antanut 5.12.2012 Korvenmäen jäteaseman ympäristövaikutusten arviointiselostuksesta lausunnon. Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on edelleen antanut kyseisen lausunnon ajantasaisuudesta lausuntonsa 14.4.2019 hankkeesta vastaavan pyynnöstä nyt kyseessä ollutta lupahakemusta varten. ELY-keskus on katsonut, että 5.12.2012 annettu lausunto YVA-selostuksesta on ajan tasalla lupa-asiaa ratkaistaessa. ELY-keskus on lausunnossaan muun muassa todennut, että ympäristöolosuhteet ja ympäristön tila Korvenmäen

jätekeskuksen vaikutusalueella eivät ole muuttuneet merkittävästi vuodesta 2012.

YVA-lain 27 §:ssä on säädetty ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun perustellun päätelmän ajantasaisuudesta. Lainkohdan esitöissä (HE 259/2016 vp, sivu 65) on todettu, että perusteltua päätelmää voidaan joutua ajantasaistamaan esimerkiksi silloin, kun hankesuunnitelma on muuttunut arviointiselostuksen laatimisen jälkeen niin paljon, ettei lupahakemuksessa esitettyä hanketta voida pitää enää samana hankkeena. Jos arviointiselostuksen laatimisesta on kulunut aikaa, ovat ympäristöolosuhteet, ja sen johdosta ympäristövaikutukset, voineet muuttua olennaisesti. Myös YVA-menettelyyn osallistuneet ja vaikutuksen kohteena olevat tahot ovat voineet muuttua huomattavan paljon. Ellei perusteltu päätelmä olisi ajan tasalla, yhteysviranomaisen ilmoittaisi lupaviranomaiselle, miltä osin arviointiselostusta tulisi täydentää ja lupaviranomainen esittäisi täydennyspyynnön hankkeesta vastaavalle.

Muutoksenhakijan esiintuoma Metsäjaanun alueen asemakaava jäteaseman ympäristössä on hyväksytty vuonna 2009. Alueen rakentaminen on ollut tiedossa, kun arviointiselostus on laadittu ja yhteysviranomaisen lausunto arviointiselostuksesta on annettu. Hallinto-oikeus toteaa, että Metsäjaanun alueen rakentamista ei siten voida pitää käsillä olevassa asiassa sellaisena merkittävänä ympäristöolosuhteiden muutoksena, jonka perusteella aikaisemmin tehdyn arviointiselostuksen täydentäminen olisi tarpeen.

Ympäristönsuojelulain 39 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on liitettävä lupahakemukseensa riittävät tiedot toiminnan ympäristövaikutuksista. Ympäristönsuojelulain 40 §:n ja hallintolain 31 §:n mukaan viranomaisen on huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot sekä selvitykset. YVA-lain 26 §:n mukaisesti lupapäätöksestä on ilmentävä, miten arviointiselostus ja siitä annettu päätelmä on otettu huomioon. Hallinto-oikeus toteaa, että ympäristöluvan myöntämisen edellytysten arvioiminen ei ole sidottu YVA-menettelyssä lausuttuihin seikkoihin toiminnasta aiheutuvista ympäristövaikutuksista, vaan lupaviranomainen arvioi edellytykset hakemuksen ja asiassa saadun ajantasaisen selvityksen nojalla. Hallinto-oikeus toteaa, että yhtiö on selvittänyt toiminnasta aiheutuvaa hajua asianmukaisesti ja kattavasti hakemukseen liitettyllä hajuseurantatutkimuksella 31.1.2019. Ottaen lisäksi huomioon hakemuksessa mainitut toiminnan muutokset, hallinto-oikeus katsoo, että aluehallintovirastolla on ollut käytettävissään riittävä selvitys hakemusasian ratkaisemiseksi.

Muutoksenhakija on vedonnut lupamääräysten 49, 54 ja 55 riittämättömyyteen toiminnasta aiheutuvan hajuhaitan hallinnassa. Muutoksenhakija on vaatinut polttokelpoisen jätteen paalauksen tapahtuvaksi sisätiloissa.

Valituksenalaisen päätöksen lupamääräyksessä 54 on määrätty, että käsittelemätön irtonaisena varastoitava polttokelpoinen jäte tulee vastaanottaa ja väliavarastoida hallissa tai vastaavassa suojatussa tilassa. Lupamääräyksen perustelujen mukaan irtonaisen polttokelpoisen jätteen varastointi ja käsittely

on määrätty tehtäväksi hallissa hajuhaittojen ja roskaantumisen ehkäisemiseksi.

Hakemusasiakirjoista ilmenee, että yhtiö on hakemuksessaan esittänyt poikkeuksellisen tilanteen toimintona paalauksen ja väliavarastoinnin toteuttamista jätteiden loppusijoitusalueiden päällä. Hakemuksen käsittelyssä aluehallintovirastossa ELY-keskus on lausunnossaan esittänyt polttokelpoisen jätteen vastaanoton ja paalauksen suorittamista kaikissa tilanteissa tehtäväksi sisätiloissa. Aluehallintoviraston päätöksestä vastauksena lausuntoihin ja muistutuksiin ilmenee, että paalaus on sallittu tehtäväksi ulkona kenttäalueella, vaikka toisaalta lupamääräyksessä 54 ja sen perusteluissa on edellytetty irtonaisten polttokelpoisen jätteen vastaanotosta ja käsittelystä suojatussa tilassa. Hakemusasiakirjoista ei tarkemmin ilmene tietoja paalauskerrojen todennäköisestä määrästä tai kestosta. Kuitenkin kun paalaus on hyväksytty vain poikkeustilanteita varten ja on siten katsottavissa lyhytkestoiseksi, haittojen estämiseksi on annettu lupamääräys 55 sekä kun otetaan huomioon se, mitä luvansaajan valituksen johdosta on asian johdosta jäljempänä lausuttu, hallinto-oikeus katsoo, että lupamääräyksen 54 muuttaminen ei ole yksityishenkilön valituksessa vaaditun perusteella tarpeen.

Muutoksenhakija on vedonnut siihen, että avokompostoinnista annettu lupamääräys 49 on puutteellinen ja epäselvä ilmaisujen ”hajua aiheuttavien materiaalien” ja ”tarvittaessa” osalta. Lupamääräyksessä 49 on määrätty avokompostoinnin hajujen hallinnan osalta, että toistuvia hajuhaittoja tulee ehkäistä rajoittamalla hajua aiheuttavien materiaalien kompostointia ja komposti tulee tarvittaessa peittää sadetta ja hajua pidättävällä materiaalilla.

Lupapäätöksellä sallitun toiminnan muutoksen seurauksena kompostoitavan jätteen määrä moninkertaistuu aiempaan verrattuna. Kompostiaumojen huolellinen hoito on keskeinen seikka hajujen hallinnassa. Lupamääräyksessä luvanhakija on velvoitettu esittämään suunnitelma aumojen tarkkailusta. Hallinto-oikeus katsoo, että lupamääräys aumojen hoidosta on ennalta arvioiden riittävä pilaantumisen ehkäisemiseksi. Valituksenalaisen päätöksen lupamääräyksellä 79 on lisäksi määrätty luvanhakija selvittämään ympäristöön kohdistuvaa hajua vuoden 2023 loppuun mennessä ja sen jälkeen säännöllisesti vähintään 5 vuoden välein.

Hallinto-oikeus toteaa, että kaatopaikkakaasujen hallintaan liittyvät toimet sekä hakemuksessa esitetyt toimenpiteet kuten jätetäytön peittäminen vähentävät toiminnasta aiheutuvaa hajuhaittaa. Ottaen huomioon hajuseurannan kokonaistulokset hajun leviämisestä jätekeskuksen ympäristössä sekä valituksenalaisessa päätöksessä hajun ennalta ehkäisemisestä annetut lupamääräykset 49, 54, 55–59 sekä tarkkailusta annetut lupamääräykset 66, 68, 70 ja 79, hallinto-oikeus katsoo, että Korvenmäen jäteaseman toiminnan hajupäästöistä ei aiheudu naapurussuhdelain 17 §:ssä tarkoitettua kohtuutonta rasitusta muutoksenhakijana olevan yksityishenkilön asuinkiinteistölle, eikä päätöksen kumoamiselle tai muuttamiselle ole siten perusteita.

Lounais-Suomen Jätehuolto Oy:n valitus

Lupamääräys 1

Yhtiö on vaatinut, että lupamääräystä 1 muutetaan sen mukaiseksi kuin hakemuksessa on toiminta-ajoista esitetty, jätekeskuksen muiden kuin erityisen meluavien toimintojen toiminta-aikojen osalta, eli toiminta on sallittava viikon jokaisena päivänä klo 6.00–22.00. Yhtiön valituksen mukaan aluehallintoviraston päätöksessä ei ole esitetty perusteluja sille, minkä vuoksi hakemuksen mukaisia toiminta-aikoja ei ole kaikilta osin hyväksytty.

Valituksen johdosta annetussa lausunnossa aluehallintovirasto on muun ohella esittänyt, että yhtiön hakemus on tältä osin ollut epäselvä, eikä hakemuksessa ole esitetty perusteita toiminta-aikojen huomattavalle laajennukselle. Aluehallintoviraston esittämän mukaan toiminta-aikojen laajentaminen olisi merkittävä verrattuna muun muassa hakemuksessa ilmoitettuihin vuoden 2019 toteutuneisiin toiminta-aikoihin.

Toimintaa koskevassa voimassa olevassa ympäristöluvassa niin sanotun tavanomaisen toiminnan toiminta-ajat ovat olleet arkisin maanantaista perjantaihin klo 7.00–19.00 ja lauantaisin klo 9.00–14.00.

Hakemusasiakirjoista ilmenee, että yhtiö on lupahakemuksessaan maininnut ne toiminta-ajat, mitä se on nyt valituksessaan vaatinut. Hakemuksen liitteenä olevassa taulukossa hakijan ehdottamiksi lupamääräysmuutoksiksi on myös mainittu edellä todetut, hallinto-oikeudessa vaaditut toiminta-ajat. Hakemuksessa ei ole varsinaisesti kuvattu sitä, että yhtiöllä on ollut tarkoitus laajentaa toiminta-aikoja, eikä hakemuksessa ole esitetty tarkennettuja tietoja toiminta-aikojen laajentamisen perusteista. Hakemuksessa tai lupamääräysten muutosehdotuksia koskevassa taulukossa ei ole mainittu voimassa olevan lupapäätöksen mukaisia toiminta-aikoja, erikseen on mainittu jätekeskuksen aukiolotiedot vuodelta 2019.

Asiakirjojen mukaan jätekeskuksen toiminnasta ympäristöön aiheutuvaa melua ei ole selvitetty melumittauksin. YVA-menettelyn yhteydessä on arvioitu arviointimenettelyssä olleen hankkeen mukaisesta toiminnasta aiheutuvaa melua mallinnukseen perustuen. Mallinnuksen tuloksena melutason ohjearvot eivät ylittyneet lähimmissä häiriintyvissä kohteissa.

Hakemusasian tiedottamista koskevasta ympäristönsuojelulain 44 §:n ja ympäristönsuojeluasetuksen 11 §:n mukaisesta kuulutuksesta tulee ilmetä tiedot haetun toiminnan olennaisista muutoksista sen mukaan kuin hakemuksessa on esitetty. Kuulutisasiakirjassa ei ole kuitenkaan esitetty tietoja haetusta toiminta-aikojen laajennuksesta. Toiminta-aikojen laajennus on ilmennyt kuulutusajan nähtävillä olleista asiakirjoista sen mukaan mitä niistä on edellä todettu. Hakemuksesta annetuissa muistutuksissa on vedottu toiminnasta aiheutuviin haitallisiin meluvaikutuksiin. Lupahakemuksesta antamassaan lausunnossa ELY-keskus on esittänyt, että jätekeskuksen ympäristössä on tapahtunut ja tapahtuu edelleen paljon muutoksia, jotka

vaikuttavat myös toiminnasta aiheutuvan melun leviämiseen, ja se on esittänyt toiminnanharjoittajan velvoittamista tekemään mittauksiin perustuva melumallinnus. Valituksenalaisen päätöksen lupamääräyksessä 73 yhtiö on veloitettu selvittämään jätekeskuksen toiminnoista aiheutuvaa melun leviämistä ympäristöön melumittauksiin perustuvan melumallinnuksen perusteella. Ympäristönsuojelun valvontaviranomaiset ovat yhtiön valituksen johdosta antamissaan vastineissa esittäneet, että jätekeskuksen toiminnasta ei ole tullut meluhaittoja koskevia ilmoituksia ja puoltaneet yhtiön valituksessaan vaatimaa toiminta-ajan laajentamisen sallimista.

Hallinto-oikeus toteaa, että hakemuksessa ei ole edellä kuvatusti tarkemmin tuotu esille tarvetta toiminta-ajan laajentamiselle. Toisaalta asian käsittelyssä aluehallintovirastossa ei myöskään ole tarkasteltu hakemusasian täydentämisen tarvetta ympäristönsuojelulain ja hallintolain säännösten mukaisesti. Aluehallintoviraston päätöksellä on kuitenkin sallittu toiminta-aikojen laajennus hakemuksessa esitetyn mukaisesti arkipäivisin klo 6 lähtien ja arkipäivien toiminta-aikaa on pidennetty voimassa olevaan lupaan nähden. Toiminta-aikoja koskevaa lupamääräystä 1 on aluehallintoviraston päätöksessä perusteltu siten, että jätekeskuksen toiminta-aikaa ei ole tarpeen rajoittaa hakijan esittämästä melun tai muun syyn takia. Lupapäätöksen lupamääräyksessä 4 on määrätty toiminnasta aiheutuvalla melulla melun keskiäänitason raja-arvo altistuvien kohteiden piha-alueilla päiväaikaan.

Valituksessa vaadittu toiminta-aikojen laajennus viikonlopulle ja viikonlopun yöajalle on merkittävä muutos aikaisemman lupapäätöksen toiminta-aikoihin nähden. Kun otetaan huomioon erityisesti edellä lausutut seikat lupahakemuksen tietojen ja hakemuksesta annetun kuulutuksen puutteista sekä se seikka, ettei toiminnan aiheuttamasta melusta ole hakemuksessa esitetty muuta selvitystä YVA-selvitykseen sisältyvän melumallinnuksen lisäksi, hallinto-oikeus katsoo, että yhtiön toiminta-aikojen laajentamista koskevaa vaatimusta ei voida hallinto-oikeudessa hyväksyä. Näistä syistä vaatimus lupamääräyksen 1 muuttamisesta hylätään.

Lupamääräys 17

Yhtiö on vaatinut, että lupamääräyksen 17 ensimmäinen kappale muutetaan siten, että siinä olevat määräykset pohjarakenteista koskevat vain loppusijoitusalueiden pohjarakenteita. Yhtiön mukaan lupamääräyksestä voi saada sen käsityksen, että kaatopaikan pohjarakenteet tulisi rakentaa ennen kulutusta kestävästä liikennöintikerroksen rakentamista myös jätteiden käsittely- ja varastointialueelle. Lupamääräys on yhtiön mukaan kaatopaikoista annetun asetuksen 6 §:n vastainen ja joka tapauksessa epäselvä.

Hakemuksen mukaan tavanomaisen jätteen loppusijoitusalueen eteläpuolella olevalle alueelle rakennetaan ensi vaiheessa käsittely- ja välivarastokenttiä. Alue muutetaan vaiheittain tavanomaisen ja/tai vaarallisen jätteen loppusijoitusalueeksi, jos jätteiden loppusijoitusalueelle on lisätilantarvetta. Alue toimii kenttäalueena arviolta ainakin 5–10 vuotta.

Aluehallintovirasto on valituksenalaisessa päätöksessä perustellut valituksenalaista lupamääräystä loppusijoitusalueiden pohjarakenteiden suojaamisella, kun loppusijoitusalueita käytetään välivarastointitoimintaan. Aluehallintovirasto on todennut myös valituksen johdosta antamassaan lausunnossa, että käsittelykenttiä, joille ei vielä ole rakennettu kaatopaikan pohjarakenteita, ei voida katsoa määräyksen tarkoittamiksi kaatopaikka-alueiksi, ja näin ollen määräys 17 ei koske niitä, vaan kyseisiä alueita koskevat määräykset, joissa on annettu ehtoja jätteenkäsittelykenttien rakenteista. Hallinto-oikeus katsoo edellä lausuttuun nähden, ettei lupamääräystä ole syytä muuttaa ja hylkää vaatimuksen.

Lupamääräys 22

Yhtiö on vaatinut lupamääräyksen 22 muuttamista siten, että siinä edellytettäisiin, että bentoniittimaton on täytettävä kulloinkin voimassa olevat laatu normit lupamääräyksessä tarkemmin asetettujen bentoniittimaton ominaisuuksia koskevien kriteerien sijaan. Yhtiön mukaan määräys on tarpeettoman yksityiskohtainen ja vaikeuttaa jätelain mukaisten periaatteiden noudattamista.

Hakemuksen mukaan tavanomaisen jätteen loppusijoitusalueen pintaeristysrakenteena on tiivistyskerros, jonka vedenläpäisevyyden tulee vastata 0,5 m paksua kerrosta, jonka vedenläpäisevyyden k-arvo on $\leq 1,0E-09$ m/s. Materiaaleina voidaan käyttää esimerkiksi bentoniittimattoa, mineraalimaa-aineksia kuten hienonainesmoreenia, silttiä tai savea tai muuta laatuvaatimukset täyttävää materiaalia. Vaarallisen jätteen loppusijoitusalueen pintaeristerakenteena on tiivistyskerros, jonka vedenläpäisevyyden tulee vastata 0,5 m paksua kerrosta, jonka vedenläpäisevyyden k-arvo on $\leq 1,0E-09$ m/s. Materiaaleina voidaan käyttää esimerkiksi bentoniittimattoa, mineraalimaa-aineksia kuten hienonainesmoreenia tai savea tai muuta laatuvaatimukset täyttävää materiaalia. Ohennetun rakenteen (bentoniittimatto) käytöstä on hakemukseen liitetty erillinen arvio.

Toimintaa koskevan voimassa olevan ympäristöluvan, aluehallintoviraston 25.4.2014 antaman päätöksen lupamääräyksen 23a mukaan tavanomaisen jätteen kaatopaikan pintarakenteen mineraalinen tiivistyskerros voidaan toteuttaa bentoniittimattorakenteella sen mukaan kuin toiminnanharjoittaja on tuolloin hakemuksessaan esittänyt. Lupamääräyksessä on lueteltu bentoniittimatolta edellytettävät vaatimukset.

Valituksenalaisessa lupamääräyksessä 22 on määrätty vastaava pintarakenteen tiivistyskerros ja bentoniittimatolta vaadittavat ominaisuudet kuin voimassa olevassa luvassa, kuitenkin niin että vastaava tiivistyskerros on sallittu toteutettavaksi myös vaarallisen jätteen loppusijoitusalueella yhtiön esittämän selvityksen perusteella. Lupamääräyksen perustelujen mukaan pintarakennekerrokset on hyväksytty yhtiön hakemuksen mukaisesti. Lausunnossaan yhtiön valituksesta aluehallintovirasto on todennut, että määräystä bentoniittimaton laatuvaatimuksista ei ole ollut mahdollista poistaa kokonaan, ottaen huomioon pintakerroksen tiivistysrakenteen kestävyys ja pitkänaikan toimintakyvyn merkitys.

Pintarakenteessa käytettävän materiaalin ominaisuuksia on kuvattu Suomen ympäristökeskuksen oppaassa ”Kaatopaikan käytöstä poistaminen ja jälkihoito, Ympäristöhallinnon ohjeita 1/2008”. Hallinto-oikeus toteaa, että myös oppaan mukaan on kyse minimilaatuvaatimuksista. Kun bentoniittimattoa mahdollisesti tullaan käyttämään vaarallisen jätteen kaatopaikan pintakerroksessa, on bentoniittimatolta vaadittavat ominaisuudet määriteltävä riittävän luotettavasti. Lupamääräyksen 29 mukaan rakenteita koskevat toteutussuunnitelmat on esitettävä valvovalle viranomaiselle ennen rakennustöiden aloittamista, jolla on siten tilaisuus tarkastaa loppusijoitusalueiden pintarakenteet ja niissä käytettävät materiaalit. Näin ollen vaatimus lupamääräyksen 22 muuttamisesta on hylättävä.

Lupamääräys 23

Yhtiö on vaatinut, että lupamääräyksen 23 toisesta kappaleesta poistetaan vaatimus painumalevyjen käytöstä. Yhtiön mukaan painumalevyillä ei saada luotettavia ja edustavia tuloksia jätetäytön painumista kaatopaikka-asetuksen vaatimalla tavalla, kuten esimerkiksi laserkeilauksella on mahdollista saavuttaa. Lupamääräyksessä 71 on yhtiön mukaan muutoinkin jo riittävästi määrätty loppusijoitusalueiden painumien tarkkailusta.

Hallinto-oikeus toteaa, että lupamääräyksen valituksenalainen kohta on annettu sen tarkkailemiseksi, miten loppusijoitusalueiden pintarakenne painuu pitkällä aikavälillä ja pintarakenteen toiminnan varmistamiseksi, kuten ELY-keskus on valituksen johdosta antamassaan vastineessa lausunut. Yhtiön ehdottama laserkeilaus ei mittausmenetelmänä tuota samanlaista tietoa, jota saataisiin painumalevyillä pintarakenteen muutoksista. Valituksessa esitetyn perusteella lupamääräystä ei ole syytä muuttaa, ja hallinto-oikeus hylkää siten vaatimuksen.

Lupamääräys 26

Yhtiö on vaatinut, että lupamääräyksen 26 ensimmäistä kappaletta muutetaan ja selvennetään siten, että määräys sallii jätemateriaalin käytön loppusijoitusalueiden rakenteissa kaatopaikan jäteluokituksesta riippumatta kaatopaikoista annetun valtioneuvoston asetuksen mukaisesti. Yhtiön mukaan loppusijoitusalueen jäteluokitusta ei voida soveltaa muihin materiaaleihin kuin jätteeseen, ja että se on kaatopaikka-asetuksen vastaista. Yhtiön mukaan aluehallintoviraston päätöksessä todettujen lupamääräyksen perustelujen mukaan vaikuttaa siltä, että lupamääräys on epähuomiolla kirjattu virheellisesti.

Lupamääräyksen perusteluissa on valituksenalaisilta osin muun muassa todettu, että jätemateriaalien hyödyntäminen kaatopaikalla ja sen pohja- ja pintarakenteissa edellyttää, että hyödyntäminen täyttää kaatopaikoista annetun valtioneuvoston asetuksen (331/2013) vaatimukset. Hyödynnettäessä jätemateriaaleja kaatopaikkojen pohja- ja pintarakenteissa on varmistuttava muun muassa jätemateriaalin ja sen ominaisuuksien biologisesta ja kemiallisesta pysyvyydestä, jätemateriaalin käyttötarkoitukseen sopivista

mekaanisista ominaisuuksista ja jättemateriaalin yhteensopivuudesta muiden materiaalien kanssa.

Hallinto-oikeus toteaa, kuten aluehallintovirasto lausunnossaan ja ELY-keskus vastineessaan ovat valituksen johdosta esittäneet, että valituksenalainen lupamääräys ei estä tavanomaisten jätteiden käyttöä rakenne- tai jätetäytön alapuolisen ja yläpuolisen tiivistyskerrosten väliin jäävissä osissa, koska tavanomainen jäte pääosin täyttää myös vaatimukset vaarallisen jätteen kaatopaikalle sijoittamisesta. Myös uusiomateriaalien ja teollisuuden sivutuotteiden tulee täyttää kaatopaikka-asetuksen mukaiset kaatopaikalle sijoittamisen vaatimukset, mikäli niitä käytetään rakennekerroksissa. Määräyksellä ei ole ollut tarkoitus estää kaatopaikka-asetuksen 13 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaista jätteen hyödyntämistä. Hallinto-oikeus katsoo, että lupamääräys ei ole yhtiön esittämällä tavalla kaatopaikka-asetuksen vastainen ja vaatimus on siten hylättävä.

Lupamääräys 39

Yhtiö on vaatinut, että lupamääräyksen 39 toisen kappaleen ensimmäinen virke on muutettava siten, että se mahdollistaa pilaantuneiden maiden välivarastoinnin ja käsittelyn myös tavanomaisen jätteen kaatopaikan pohjarakenteet omaavalla alueella ja alueella, jossa on tiivisasfaltti. Yhtiön mukaan lupamääräyksen perusteluissa on todettu, että pilaantuneiden maiden väliaikainenkin varastointi on toteutettava pohjarakenteet omaavalla alueella, jossa on riittävä tiiveystaso. Tavanomaisen jätteen kaatopaikan pohjarakenteet ovat riittävän tiiviit sen mukaan kuin lupamääräyksen perusteluissa aluehallintovirasto on tarkoittanut ja lupamääräys on ilmeisesti epähuomiossa laadittu virheellisesti.

Aluehallintovirasto on valituksen johdosta antamassaan lausunnossa todennut, että se ei ole valituksenalaisella päätöksellään tiukentanut pilaantuneiden maiden välivarastointipaikan suojaustasoa voimassa olevaan ympäristölupaan nähden, vaan on määräyksessä selkiyttänyt vesitiiviiksi päällystetyn alueen määritelmää.

Voimassa olevan ympäristöluvan lupamääräyksessä 49 on määrätty, että jäteasemalla mahdollisesti välivarastoitavat haitta-aineita sisältävät maa-ainekset tulee sijoittaa vesitiiviiksi päällystetylle alueelle. Asiakirjoista ilmenevästi yhtiö ei ole hakemuksessaan aluehallintovirastolle hakenut muutosta kyseiseen lupamääräykseen. Hallinto-oikeus toteaa, että tältä osin toiminnassa on kyse pilaantuneiden maiden välivarastoinnista ja käsittelystä, joista voi päästä ympäristöön erityyppisiä haitallisia aineita. Asfalttiset ympäristönsuojaurakenteet -ympäristöoppaan (Suomen ympäristökeskus 2006) mukaan asfalttia voidaan pitää vettä läpäisemättömänä, kun sen tyhjätila on pienempi kuin 3 %. Näin ollen hallinto-oikeus hylkää vaatimuksen.

Lupamääräys 54

Yhtiö on vaatinut lupamääräyksen 54 muuttamista siten, että polttokelpoisen jätteen varastointiaika poikkeustilanteissa saa olla enintään 3 vuotta kerrallaan

lupamääräyksessä määrätyn 12 kuukauden sijaan. Lisäksi yhtiö on vaatinut poistamaan lupamääräyksestä määräyksen siitä, että mikäli poikkeustilanteita on yhteensä yli 18 kk kolmen vuoden jaksossa voi valvontaviranomainen vaatia lupamääräyksiä tarkistettavaksi. Yhtiön mukaan 12 kuukauden määräaika on vastoin kaatopaikka-asetuksen 3 §:ssä tarkoitettua kolmen vuoden välivarastointiaikaa. Päätöksessä ei ole myöskään perusteltu vaadittua 12 kuukauden varastointiaikaa. Sallitun 50 000 tonnin suuruisen polttokelpoisen jätteen paalivaraston purkaminen määrätyssä ajassa ei ole mahdollista. Lupamääräyksessä tarkoitettu määräysten tarkistaminen tietyn ajan kuluessa ei ole tarpeellista, sillä yhtiön mukaan paalivarastointi on yhtiön normaalia toimintaa, vaikka on sinänsä epätavallista.

Aluehallintovirasto on lausunnossaan todennut, että hakemuksessa tilapäiseksi luonnehdittu poikkeustilanne ei voi kestää kolmea vuotta. Poikkeustilanteessa varastoitavaksi sallitun polttokelpoisen jätteen määrä on erittäin suuri, joten varastointiaikaa on aluehallintoviraston mukaan tullut rajoittaa 12 kuukauteen paalien rikkoutumisesta aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi. Lupamääräyksen perusteluihin on sallitun enimmäisvarastointiajan osalta jäänyt virheellisesti viittaus kaatopaikka-asetuksen 3 §:ään.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on valituksen johdosta antamassaan vastineessa muun ohella esittänyt, että paalien säilyminen ehjänä kolmen vuoden ajan olisi kyseenalaista niiden altistuessa säiden vaihtelulle ja haittaeläimet voivat mahdollisesti rikkoa paaleja, ja tällöin hajuhaittojen todennäköisyys kasvaa entisestään.

Hallinto-oikeus toteaa, että kyseisessä lupamääräyksessä tarkoitetaan poikkeustilanteita, joista annetaan tarvittavat määräykset ympäristönsuojelulain 52 §:n 1 momentin 4 kohdan nojalla. Ympäristönsuojelulain 15 §:n 1 momentin mukaan luvanvaraisen toiminnan harjoittajan on ennakolta varauduttava toimiin onnettomuuksien ja muiden poikkeuksellisten tilanteiden estämiseksi ja niiden terveydelle ja ympäristölle haitallisten seurausten rajoittamiseksi. Normaalisti toiminnasta poikkeavan, suuren jätemäärän pitkäaikaisesta varastoinnista saattaa aiheutua paalien rikkoutumista ja sitä kautta ympäristöhaittoja. Lupamääräyksessä on lisäksi määrätty mahdollisista valvontatoimista, mikäli poikkeustilanne ylittää määrätyn ajanjakson. Tältä osin hallinto-oikeus toteaa, että valvontaviranomainen voi jo ympäristönsuojelulainsäädännön perusteella ryhtyä tarvittaviin valvontatoimenpiteisiin. Näin ollen aluehallintoviraston päätöksen muuttamiseen ei ole syytä lupamääräyksen 54 osalta ja valitus on tältä osin hylättävä.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksestä ilmoittaminen

Salon kaupunginhallituksen on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen saa hakea muutosta.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **15.9.2022**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (01.20).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Janne Marttila ja Kirsi Stark sekä luonnontieteiden alan hallinto-oikeustuomari Juha Väisänen.

Esittelijä Riikka Salo

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu

Päätös ja maksu

██████████ oikeudenkäyntimaksu 260 euroa
*(Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen
 oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.)*

Lounais-Suomen Jätehuolto Oy, oikeudenkäyntimaksu 260 euroa
*(Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen
 oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.)*
 Asiamies: AA Kari Marttinen

Jäljennös maksutta

████████████████████

Salon kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Salon kaupungin terveydensuojeluviranomainen

Salon kaupungin kaavoitusviranomainen

Salon kaupunginhallitus

Liikelaitos Salon Vesi

Ruokavirasto

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto

Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueVarsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Liikenne ja infrastruktuuri -vastuualueEtelä-Suomen aluehallintovirasto,
Ympäristölupavastuualue

Suomen ympäristökeskus

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla
<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

- Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava
- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
 - päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
 - peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
 - miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
 - vaatimusten perustelut
 - mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite:	Korkein hallinto-oikeus PL 180, 00131 Helsinki
Sähköposti:	korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi
Käyntiosoite:	Paasivuorenkatu 3, 00530 Helsinki
Puhelin:	029 56 40200
Faksi:	029 56 40382
Aukioloaika:	arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:
<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>